Що у меню президента?

...у бюджеті на утримання президента і його оточення заклали майже 1,16 мільярда гривень...

5 стор.

Як Віктор Впізнай Світ за 180 євро на Монблан сходив

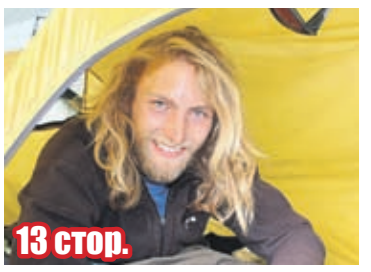

13 стор.

Не змогла назвати матір'ю

Життєві історії у "Сімейному гніздечку"

10-11 стор.

Незалежний громадсько-політичний тижневик Тернопілля

НашДЕНЬ

www.nday.te.ua

Твій. Мій. Наш ДЕНЬ. Разом!

Заснований у червні 2013 року

№33 (114), 26 серпня-1 вересня 2015 р.

Шановні тернополяни!

Вітаю Вас з храмовим святом і Днем міста

Голова ТОО Громадянська позиція
Петро Ландяк

Дорога тернопільська громадо!
Щедрої благодатної пори,
під заступництвом Богородиці рідний Тернопіль зустрічає своє 475-ліття.

За 24 роки української незалежності збагачена століттями, почасти трагічна, історія нашого древнього галицького міста доповнилася новими сторінками, написаними працьовитими та мудрими, гордими і відважними людьми – вами, шановні тернополяни.

Тож хай і надалі Божа благодать освятить ваші помисли і діла, а Пречиста Марія охороняє від зла та напасті. Хай буде мирним завтра Тернополя і щасливою – доля його мешканців.

Свій до свого по своє
Ліга підприємців
Українська справа

УКРАЇНСЬКІ гроші - в українські руки - на українські СПРАВИ

Від Ліги підприємців «Українська справа» - Михайло Ратушняк.

Шановні краяни!

Минуло 24 роки від історичної події, коли народилася велика та незламна Українська Держава. Ці роки мали стати роками становлення та розбудови нації, а стали роками випробувань та боротьби українського народу за власні права, за територіальну цілісність, за те, щоб бути повноправним господарем на власній землі.

Спочатку режими: «кучмівський» та «януковичівський», як наслідок: Майдани, революції, війна... Це той тяжкий шлях, що випав на долю молодої держави. Це той шлях, що судилося пройти українському народові.

Сьогодні, зі скорботою, ми схиляємо голови перед Героями, які віддали свої життя за незалежність, за майбутнє України в неоголошеній війні.

Наша партійна організація на всіх фронтах підтримує сучасну українську визвольну боротьбу, яка ведеться не лише на Сході, але, на жаль, в органах влади, куди пропхалися продажні зрадники, корупціонери, зайди.

Коли наш лідер Юлія Тимошенко піддавалася політичним репресіям, ув'язненню, Тернопільська партійна організація підтримувала її. Ми говорили: «Господь не дає випробувань не по силах, а дає їх для зміцнення духу». Віримо, що і ці випробування, які переживає наша молода держава, дані для зміцнення української нації, її гартування та духовного збагачення.

Зичу міцного здоров'я, сил, наснаги та єдності всім українцям!

Вірмо та наслідуймо слова українського Пророка: «Борімося – поборимо, нам Бог помагає! З нами сила, з нами правда і воля святая».

З повагою,
голова Тернопільської обласної організації ВО «Батьківщина»
Василь ДЕРЕВЛЯНИЙ.

«Наш ДЕНЬ» вітає тернополян і гостей зі святом Успіння Пресвятої Богородиці та з Днем міста!

Шановні краяни!
З Днем Незалежності України!

Добрий Самарянин

З святом Успіння Пресвятої Богородиці!

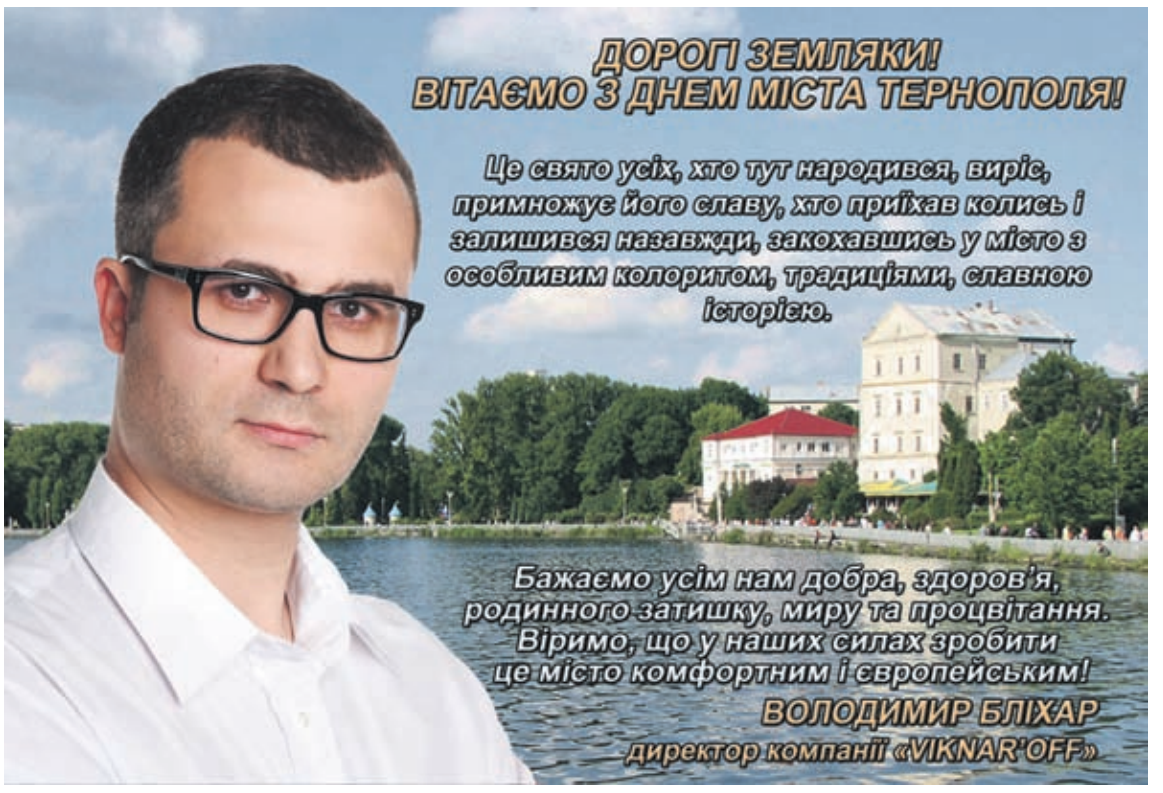

Шановні жителі Тернопільщини!

Дорогі краяни!

Сердечно вітаємо Вас із Днем незалежності України.

Боротьба українського народу за право жити у своїй соборній, незалежній, демократичній державі сповнена звитяг та складних випробувань.

Сьогодення як ніколи вимагає від нас непохитної згуртованості, єднання зусиль влади, громади, церкви навколо спільної мети – зміцнення єдності України та досягнення миру на нашій землі. Тільки прагнення до волі та порозуміння, духовна єдність і глибока віра є запорукою європейського вибору нашого народу і процвітання рідної землі.

Віримо, коли ми єдині в любові до Бога та України – ми непереможні. Наші зусилля і наполеглива праця є запорукою розвитку нашої держави. Закликаємо продовжувати неустанну молитву за мир в Україні.

Бажаємо Вам і Вашим близьким міцного здоров'я, щастя і добробуту. Хай наповняться Ваші серця любов'ю і радістю, вірою у Господнє милосердя до нас і до нашої Вітчизни, в Божа ласка і Боже благословення завжди будуть з усіма нами.

Нехай милосердний Господь дарує мир нашому багатостраждальному народу.

Обласна рада церков і релігійних організацій

Святкові заходи до Дня Тернополя

27 серпня 2015р. (четвер)

Покладання квітів до пам'ятника Івана Франка з нагоди 159 річниці від дня народження. ***Початок о 15 годині на вулиці Гетьмана Сагайдачного.*** Після цього тут же відбудеться вручення премії ім. Івана Франка та поетичний марафон «З Україною в серці».

28 серпня 2014 р.(п'ятниця)

Урочисту літургію до свята Успення Пресвятої Богородиці та 475-ї річниці міста Тернополя відслужать ***о 10 годині у Храмі Успіння Пресвятої Богородиці на вулиці Кн. Острозького,55.***

На Набережній та на плесі Тернопільського ставу пройдуть фестиваль з повітроплавання і чемпіонат Східної Європи з аквабайку

У парку імені Т. Шевченка розташується містечко USAID, організують безпрограшну лотерею від ТМО Товариства Червоного Хреста, пройде фестиваль їжі «Вуличний ринок».

На Театральному майдані об 11 годині розпочне роботу художній пленер «Святкове місто» та виставка робіт його учасників., організують Виставку – презентацію нових моделей автомобілів., ***а о 12 годині*** тут виступить муніципальний духовий оркестр «Оркестра Волі».

У програмі святкових заходів цього дня також: мистецька імпреза з нагоди поповнення Алеї Зірок іменами, молодіжний вечір ***у парку Т. Шевченка та на острові «Чайка»,*** Свято меду, виставка-ярмарок Тернопільських майстрів декоративно-прикладного мистецтва «Скарби тернового поля», Свято квітів та квіткових композицій на тему «Героям АТО» ***у парку «Національного відродження».***

Велика концертно-розважальна програма пройде і ***на Співочому полі.***

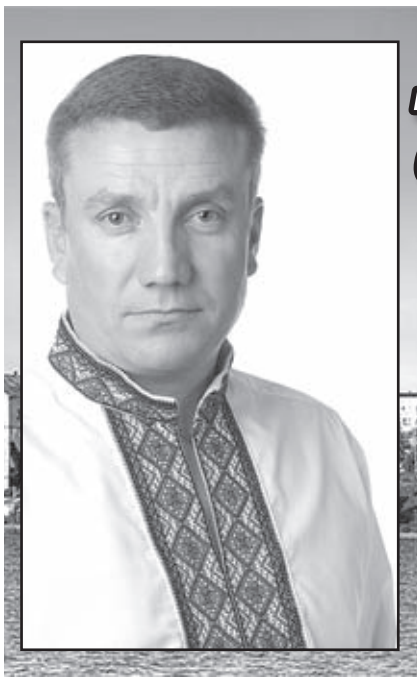

День народження Тернополя вперше на державному рівні

З ювілеєм, рідний Тернополе!

475-та річниця для нашого прекрасного міста справді особлива. Приємно, що Верховна Рада підтримала мою ініціативу та вперше затвердила святкування Дня народження Тернополя на державному рівні. І хоч відзначення ювілейної дати припало на нелегкий воєнний час - дух, віра та любов до свого міста додає сили у боротьбі за волю всієї Батьківщини! Єднаймося в шані та піклуванні про наш Тернопіль, щоб разом подолати головного ворога.

Миру і злагоди кожній тернопільській домівці!

З найкращими побажаннями
народний депутат фракції «Народний фронт»
Роман ЗАСТАВНИЙ

Успення Пресвятої Богородиці

З давніх часів Христова Церква шанує Божу Матір вище від усіх створінь Божих як на небі, так і на землі, величаючи Її чеснішою від Херувимів і славнішою без порівняння від Серафимів.

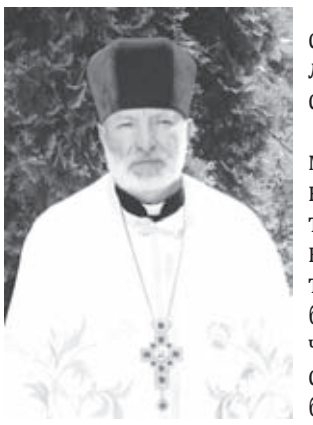

Вже серед учеників Христових Пресвяту Богородицю визнавали обраною Божою благодаттю. Народжена від перестарілих благочестивих родичів за їх ревну молитву до Бога, вихована відповідно до обітниці, яку дали вони, Пречиста Діва з юності присвятила Себе Господу і смиренно прийняла хрест материнства. Вона покірно спостерігала євангельські події, постійно перебуваючи серед людей, які оточували Христа Спасителя і все, що бачила і чула, складала в Своєму серці.

День Її голгофських страждань не можна уявити не здригнувшись. Охоплена жахом, змучена душевними муками, знеможена, стояла Пречиста Діва перед розп'ятим, знесиленим, умираючим Своїм Сином. У ці хвилини жахливого випробування благодатної Праведниці і смиренної Раби Господньої Божественний Страждалець звернув до Неї Свій ласкавий погляд і, побачивши біля Неї улюбленого ученика Свого, що не відходив від Богоматері і потішав Її, промовив: «Жено! Це – син Твій...», а потім сказав ученикові: «Це - Мати твоя» (Ів.19,26, 27).

«Це - Мати твоя!» Які близькі і втішні ці ласкаві слова серцям віруючих серед скорбот і страждань, коли вони з щирою любов'ю покладають свою надію на Богоматір. Які дорогі вони тим, хто потребує Її святої любові, заступництва, допомоги і підтримки перед Її Сином. Це Мати наша, бо Вона стала Матір'ю всього роду людського.

Господь наш Ісус Христос, знаючи людську неміч, потреби і скорботи нашого серця, в особі улюбленого ученика Івана Богослова усиновив Своїх послідовників Преблагословенній Матері Своїй, доручив нас Цариці неба і землі. Господь дарував нам Свою Матір як Скоропослушницю, всевладну Заступницю і Молитвеницю за грішних, Радість всім скорботним, найвелелюбнішу за всіх земних матерів. Вона сполучає людей з Богом, через Неї Господь милостивий до них і люди мають сміливість звернутися до Нього.

Християнський світ святкує дивне і преславне Успення Божої Матері, яке відкрило людям духовну силу і всесвітню славу Пресвятій Діві.

За давніми християнськими переказами знову розкрилися небеса і знову злетів на землю з гілкою миру вісник горного світу Архангел Гавриїл. Як у день Благовіщення, він став перед Богоматір'ю з радісним привітанням: «Радуйся, Благодатна, Господь з Тобою!» Та на цей раз Архангел сповістив Пречистій, що через три дні настане Її успення. Із смиренням і радістю прийняла Богоматір цю благовість.

За Божим провидінням, розсіяні по світу для євангельської проповіді апостоли чудесним способом стали в Єрусалимі перед Пресвятою Богородицею, щоб виконати Її останню волю – поховати тіло Її в Гефсиманському саду. Втішаючи тяжко засмучених апостолів, Божа Мати сказала: «Не плакати, а радіти слід вам, бо по смерті буду ближче до престолу Господа і Бога Мого... і швидше доступлю в Ньому милості всім вам».

По Її кончині апостоли з молитвою, співаючи псалми і духовні гімни, віднесли чесне тіло Богоматері в Гефсиманію і поховали його біля гробниць праведних родичів Її – Іоакима і Анни та Обручника праведного Йосифа.

Коли через три дні прибув апостол Фома і апостоли на його прохання відкрили гробницю, то Пречистого тіла Богородиці не побачили і увірували, що Господь прославив Пресвяту Матір Свою і вивів Її на небо для вічного блаженства.

Святкуючи дивні події Успення Пресвятої Богородиці, Церква заохочує нас подумати про наше приготування в далеку путь. Тож не будемо відкладати справу нашого спасіння. Особливо щиро благаймо Владичицю нашу, нехай заступається і молиться за всіх нас і за весь світ перед Сином Своїм і Богом нашим, щоб дарував мир і спокій, прощення гріхів душам нашим і сподобив нас вічного блаженства Царства Свого.

Пресвятая Богородице, помагай нам!

о. Богдан ЗІНЧЕНКО, член Національної спілки журналістів України.

Протест за віру

На Кременеччині селяни перекрили трасу міжнародного значення Ковель-Чернівці. На такі радикальні міри зважилися з відчаю. Чиновники відмовляють православній громаді у реєстрації. Через відсутність дозволів люди моляться просто неба під церквою.

Громада села Колосова вимагає, аби їх впустили до церкви. Півроку тому більшість жителів захотіли перейти з Московського патріархату під юрисдикцію Київського. Кажуть, причина в антиукраїнській позиції батюшки.

- Хіба ми після того можемо йти і молитися? Одна жіночка, чій син поїхав в АТО, попросила священика, щоб відправив за здоров'я, - розповідає учасниця акції Надія Червінська. - Він відмовив, і вона пішла в сусіднє село, де українська церква.

Відмовився батюшка відспівати, кажуть люди, і загиблих Небесної сотні. Тож у квітні в селі розпочали реєструвати громаду Київського патріархату. Та без дозволів чиновників батюшка Московського патріархату не пускає громаду до церкви. Люди скаржаться: влада спеціально підігріває пристрасті й нічого не робить.

Через півгодини стояння водії почали нервувати. Деякі автомобілі спробували прорватися через піший протест на пішохідному переході, що ледь не привело до біди. Врешті на місце події приїхали керівники району. Та люди відмовилися розблоковувати дорогу. Через півтори години приїхав чиновник з області, який відповідає за реєстрацію церковної громади.

Заступник директора департаменту культури, релігій та національностей Тернопільської ОДА Ігор Кульчицький запевняє: не проти того, аби люди молилися в церкві. Чиновнику не

вистачає паперових доказів, що люди міняють конфесійну приналежність, зокрема висновку від органу місцевого самоврядування.

Зрештою після двохгодинного перекриття дороги протестувальники розійшлися. Та якщо чиновники знову проігнорують проблему громади, люди обіцяють безстроково перекрити рух.

До слова, за останні півтора року тільки в Кременецькому районі понад десять громад частково або повністю перейшли до київського патріархату. Ще чотири села в районі зараз у схожій ситуації.

Юля ТОМЧИШИН.

День незалежності – свято ветеранів ОУН-УПА

Серед важливих заходів, що ними було відзначено у Тернополі День Незалежності, були не лише гучні і масові. Приміром, активісти громадської організації «Тернопіль Європейський» вирішили особисто привітати зі святом ветеранів тернопільської організації Всеукраїнського Братства ОУН-УПА імені генерала Романа Шухевича - Тараса Чупринки «Лисоня» - людей, які закладали основи української Незалежності.

Тепла душевна зустріч відбулася в приміщенні Управи Братства на вулиці Острозького, куди активісти завітали із величезним блакитно-жовтим тортом. І під час гостювання, звичайно ж, було багато спогадів та розмов як про історію нашої держави, так і про її непросте сьогодення.

– Кажуть, що у 1991-му, коли розпався Союз, ми здобули нашу незалежність безкровно, - ділився своїми думками очільник Братства Роман Ванчура, - але ж це не так! Крові насправді було пролито море, бо за вільну Україну її народ боровся багато років. Згадаймо Українську Народну Республіку, згадаймо січових стрільців, повстанську армію, всіх учасників національно-визвольної боротьби, які були закатовані і вбиті енкаведистами. І ось сьогодні українські патріоти знову гинуть, бо Росія посягнула на нашу державність. Так, ми сподіваємось на підтримку Європи і світу, але найперше треба самим брати зброю в руки і бити всю цю нечисть, яка лізе в Україну. Так робили наші попередники, повстанці, і так має робити нинішнє покоління свідомих українців. А не чекати, що нахабний і жорстокий нападник буде дотримуватися якихось мирних угод. Так, нині маємо велике свято. Але остаточної незалежності ми ще не маємо, поки не перемогли російських агресорів, що виступили проти всього світу і хочуть знищити український народ, як колись голодомором і репресіями його нищив Сталін.

Голова ГО «Тернопіль Європейський» Віталій Цимбалюк, вітаючи ветеранів, насамперед подякував їм за неоціненний вклад у побудову незалежної української держави, за те, що вони залишаються прикладом істинного патріотизму для наступних поколінь і передають молоді духовні скарби нації. «Сьогодні, в день найбільшого для всіх українських патріотів свята, ми відчули потребу прийти з пошануванням саме до вас – людей, завдяки яким Україна піднялася з колін і пройшла всі випробування на шляху до незалежності, - сказав Віталій Цимбалюк. – Щиро раді особистому знайомству і вдячні Богу, що дав можливість вам допомогти».

Нагадаємо читачам, що громадська організація «Тернопіль Європейський» взяла Братство ОУН-УПА «Лисоня» під свою опіку після того, як ветеранське об'єднання під загрозою виселення за непосильні комунальні борги звернулося за захистом до Віталія Цимбалюка – депутата міської ради, на чиєму окрузі знаходиться їхня Управа. Тепер він робить все можливе, щоб відстояти інтереси стареньких людей перед міською владою. Добивається, щоби борг ветеранів був перекритий, щоб вони одержали 100-відсоткові пільги при оплаті комунальних послуг, щоб з них перестали безпідставно вимагати орендну плату і цинічно виживати з кількох невеликих кімнат. Зараз активісти «Тернополя Європейського» своїми силами проводять капітальний ремонт у приміщенні Братства, яке застали у жахливому стані. До Дня незалежності більше половини всіх необхідних робіт вже зроблено. Коли ж їх буде завершено повністю, Віталій Цимбалюк планує допомогти ще й в облаштуванні музею та бібліотеки, які є для ветеранів найбільшою цінністю, але досі функціонували в неприйнятних умовах. І як скромний подарунок до Дня Незалежності, на рахунок «Лисоні» активістами «Тернополя Європейського» було перераховано кілька тисяч гривень, які ветерани зможуть на власний розсуд використати для потреб своєї організації.

Андрій ІВАНЮК.

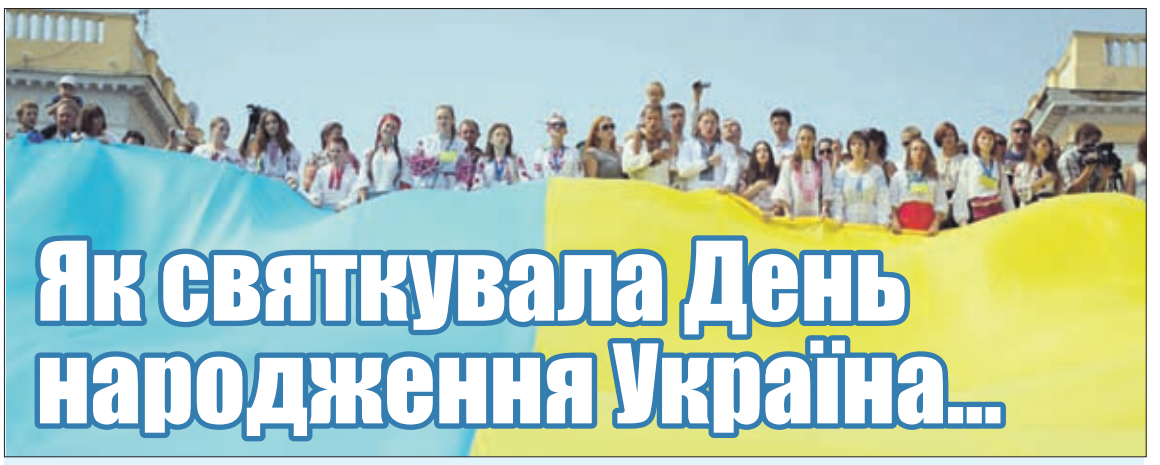

Як святкувала День народження Україна...

Цей день українці відзначили у непростих для нашої держави обставинах. Але всі ці трагічні події навчили нас ще більше шанувати і цінувати Незалежність.

У **Києві** до національного свята влаштували забіг у вишиванках. А на Дніпрі українські веслувальники із човнів створили гігантський національний герб – в акції взяли участь 24 екіпажі.

У **Тернополі** влаштували "Братерську ходу". У єдиній колоні вулицями міста пройшли волонтери, представники добровольчих загонів і військовослужбовці. У руках багатьох були державні прапори із підписами бійців, які воювали на Сході.

В **Одесі** місцеві жителі побили минулорічний рекорд найдовшого живого ланцюга з людей, одягнених у вишиванки. А почесним першим учасником ланцюга став Дюк де Рішельє – пам'ятник засновнику міста.

Дніпропетровці розгорнули в місті гігантський живий прапор, який претендує на рекорд України. Задля цього на площі Героїв Майдану зібралося понад три сотні людей.

У **Черкасах** встановили рекорд рухомого прапора. Півтисячі велосипедистів утворили найбільший український рухомий стяг.

Згуртованою працею відзначили День Незалежності **херсонці**. Від ранку на центральній площі містяни плели маскувальні сітки для бійців. За кілька годин вже були готові близько 100 квадратних метрів, на які зазвичай у волонтерів іде щонайменше два тижні.

У **Запоріжжі** урочисто відкрили пам'ятник замордованому снігуру. Його ідея з'явилася, коли російські пропагандисти розповсюдили міф, що в місті підгодовують жовтоблакитних синиць та знищують снігурів як символ "руського миру". Обличчя птаха нагадує Путіна.

У **Житомирі** на розмальованій карті України діти стали у живий ланцюг по кордонах. Цим символізували цілісність і неподільність країни.

Краматорськ на Донеччині святкував українськими піснями та патріотичною ходою. Також у місті відкрили пам'ятник козакові Мамаю – символу співочої душі українців.

На межі з **Кримом** українські прикордонники зустрічали людей з синьо-жовтими прапорами та листівками.

... і світ

У багатьох країнах світу, де живуть українці, люди вийшли на центральні площі міст у вишиванках і з синьо-жовтими прапорами.

Своєрідно привітали українців з Днем Незалежності у **Бельгії**, вдягнувши у вишиванку знамениту скульптуру "Хлопчик, що писяє".

Синьо-жовтий прапор замайорів і над найвищою вершиною **Африки**. Українець Євген Лата підняв його на хребті Кіліманджаро.

Європейські та українські дипломати заспівали Гімн України. Посли іноземних країн, які працюють у Києві, посли України у європейських країнах проспівали по одному рядочку слів Чубинського на музику Вербицького.

Тернопільський журналіст підняв синьо-жовтий прапор у Малайзії

День Незалежності України святкували чи не в усіх куточках світу, адже, напевно, немає тої країни чи містечка деб не ступала нога українця.

Тернопільский журналіст Андрій Янович у соцмережах поділився світлиною святкування одного з найбільших національних свят українців на острові Пенанг у Малайзії.

– Ми підняли український прапор на будівлі гест-хаузу, заснованого українцем – хлопцем з Івано-Франківщини, – розповів Андрій. – Це традиційне місце, де збираються українці у Малайзії, то там і святкували Незалежність. Дівчата наробили налисників, а на десерт був торт «Наполеон». Отак і відсвяткували.

Михайло Апостол: «У нас три біди – війна, корупція та агрохолдинги»

Михайло Апостол – народний депутат сьомого скликання, радник міністра внутрішніх справ Арсена Авакова з питань антикорупційної боротьби у галузі агропромислового бізнесу. Пройшов Майдан, одним із перших активно допомагав і допомагає воїнам АТО. Його благодійний фонд «Апостол» надає цільову допомогу інвалідам, малозабезпеченим, багатодітним родинам. Пан Михайло відверто говорить про корупційні злочини, насамперед, в аграрному секторі.

Ми зустрілися з ним у День Незалежності України. Розмова вийшла відверта і щира. Адже усім нам хочеться жити нарешті у мирній, успішній державі.

- Пане Михайле, Україна відзначає День Державного прапора, День своєї Незалежності. А чи пригадуєте уже далекі 80-і роки минулого століття. Коли ще жили ми у радянській імперії, коли кожне вільне слово вважалося злочином. Тоді ви у своїх рідних Ласківцях на Теребовлянщині підняли український синьо-жовтий стяг.

- Ці хвилини, ця пам'ять і досі надзвичайно дорогі... Тоді, у 1989 році, у своєму селі в урочистій, піднесеній, патріотичній і в той же час тривожній обстановці я підняв синьо-жовтий прапор на сільську раду. Це тепер я розумію, що, напевне, рішення прийняв, коли побачив очі величезної кількості священиків, односельчан. Знав, що були присутні працівники спецслужб, міліції, партійні діячі. В очах страх і запитання: хто це зробить? Адже радянська система в той час була ще надзвичайно міцна. Пам'ятаю: помолився і з Божою допомогою прийняв рішення. Відтоді у цей день завжди стараюся принести прапор на могили тих, хто загинув за нас, за Україну. Тих, хто віддав життя уже тепер під час жорстокої і такої нікому не потрібної війни на Сході рідної держави.

Я хочу привітати всіх українців, краян, своїх земляків, читачів газети з Днем Незалежності. Не кажу зі святом, бо воно буде тоді, коли переможемо окупанта, корупцію, бідність у нашій насправді багатій ресурсами, талановитими людьми, державі. З Днем Прапора, який сьогодні, на жаль, є не символом волі і життя, а символом боротьби. Я хочу згадати свого побратима, молодого патріота Володю Бойка. Він – ровесник мого сина, зараз на війні. Володя не любить хвалитися фотографіями з передової, розповідати де він, які завдання виконує, захищаючи Україну. І лише перед Днем Незалежності виставив у Фейсбук світлини пробитого у боях синьо-жовтого стяга. Прапор пошила синові мама. І тепер він захищає його та інших бійців від ворожих куль і снарядів. Хіба не за такою молоддю майбутнє України?

- Дуже зворушливо. Але все-таки, пане Михайле, давайте, повернемося до вашої діяльності, як радника міністра внутрішніх справ. І до тієї роботи, яку ви здійснюєте у боротьбі з корупцією в аграрній сфері. Наприклад, ви стверджуєте, що 8 мільйонів гектарів державних земель нині перебувають у «чорній» оренді. Скажіть, вже ліквідовані якісь схеми, власне, що робиться чи зроблено для цього?

- Аграрний сектор України разом із суміжними галузями приносить чверть усього ВВП країни. Жодна інша галузь у державі не дає стільки валютних надходжень до бюджету. І саме аграрний сектор – одна з найкращих ніш для корупціонерів. До кризи 2008 року це були переважно схеми з бюджетним фінансуванням – компенсації, відшкодування, махінації з відшкодуванням ПДВ. Після кризи чиновники приглянули систему дозволів – надання ліцензій і сертифікатів. Або таке. В аграрному секторі близько 470 підприємств державної власності. Тут взагалі, як мовиться, темний ліс. Достеменно невідомо, хто чим займається. Хтось може назвати хоча б першу п'ятірку? Хоча це на паперах переважно металобрухт і сараї, а там є мільйони гектарів землі. В аграрному міністерстві про це знали і «творчо» підходили до їх використання. І побудувати схеми тіньових прибутків можна було не лише на китайському кредиті, «лівому» спирті чи сумнівних торгівельних операціях Аграрного фонду.

- То як же все-таки боротися із цими підприємствами-примарами? Адже ці кошти мали б надходити до державного бюджету?

- Я - радник міністра внутрішніх справ. Аграрна галузь, яка нині виживає не завдяки, а всупереч державі, мені знайома і близька. Коли мене призначали на цю посаду, міністр Арсен Аваков викликав до себе представника Головного слідчого управління, заступника міністра і сказав їм: от є Апостол, він буде опікуватися питаннями корупції в агропромисловій сфері. Він закликав їх до спільної співпраці зі мною. Що я можу? Виявляю ці корупційні схеми, звертаю увагу представників МВС, самого міністра на проблеми, які вимагають негайного втручання правоохоронних органів. Даю пропозиції депутатам, які зміни треба внести у земельне законодавство, щоб підняти ефективність використання сільськогосподарських земель на якісно новий рівень. Це – необхідно зробити насамперед. Однак надзвичайно велике лобі сьогодні у Верховній раді, багато тих, кому вигідно мати в оренді ці державні землі і нічого не платити. На мою думку, це повинна бути політична воля зверху і донизу.

- До речі, ви пропонуєте також створити ще одну структуру – агенцію з ефективного використання земель державної власності.

- Це питання зараз перебуває на розгляді у Кабінеті Міністрів. І це дуже важливо. Наприклад, повернемося ще раз до підприємств державної власності, які перебувають у віданні міністерства аграрної політики. Із 470 практично 90 відсотків із них мають землю. І 99 відсотків, тобто, майже всі - збиткові. Це величезні втрати для держбюджету. Агенція повинна вивчити, які землі використовуються неефективно. Тоді подавати в суд і ці землі вилучати. Виставляти на аукціон, передавати в оренду іншим, розпайовувати. Але це треба робити відкрито і щоб кошти ішли через держбюджет. Землі державної власності можна також передати у Пенсійний фонд, який може на аукціонах вирішувати, кому їх здавати в оренду. Таким чином можна покрити третину чи четверту частину загальної суми дефіциту Пенсійного фонду. Подібну практику застосовує Великобританія.

- Ви оприлюднюєте факти, які нерідко стосуються і високопоставлених чиновників. Не боїтеся?

- Ні. Ви от запитували про прапор, який ми у 1989 підняли в селі. Упевнений, тоді за цим стежило немало спецслужб. Але було розуміння, що далі не можна жити по-старому. Це розуміння, думаю, за роки незалежності змінило кожного з нас. Мене підтримують люди, щодо вирішення різних питань звертаються не лише жителі області, а й мешканці інших регіонів України.

- Ми здобули незалежність, пережили Майдан, зараз наші хлопці гинуть на Сході, захищаючи Україну. А корупціяй і далі процвітає. Боляче і сумно.

- Корупція є у всіх країнах. У Китаї за останні кілька років розстріляли близько 12 тисяч людей за корупцію, проте нечистих на руку не поменшало. Корупція – як явище виникла сотні років тому. Корупція в Україні – це клас, який живе за своїми законами і правилами. Тому і потрібно змінити законодавство, бо воно стимулює корупцію. Щодо аграрної сфери, то тема хабарництва і рейдерства – безкінечна. Ще відколи за часів Кучми почалося горезвісне розпаювання землі. В Україні – 42 мільйони земель сільськогосподарського призначення. Три десятки мільйонів гектарів розпаювали – правильно чи ні – це вже інше питання. 12 мільйонів гектарів – землі державної власності. Досі ще ніхто не провів належної інвентаризації. Не всім земельним ділянкам присвоєно кадастрові номери, не всі вони мають грошово-нормативну оцінку. Хоча, коли років 4-5 назад починали робити державний кадастр, Європейський банк розвитку навіть виділив на це кошти, які розікрали, а справу так і не довели до кінця. 7-8 мільйонів гектарів земель використовується безкоштовно, і держава не отримує за них ні копійки. А це десятки мільярдів гривень за оренду, якої просто ніхто не оформляє.

Більшість тих земель – це землі запасу, резерву, Мінагропроду та підвідомчих йому вже згадуваних держпідприємств. Парадокс, але багато хто отримав поля у постійне користування, не маючи навіть техніки.

- Маєте конкретні приклади?

- Так, скажімо, разом із закладами аграрної освіти, які перебували під Мінагропродом, до Міносвіти передали більше 200 тисяч гектарів, які нібито знаходяться у користуванні навчальних закладів. Думаю, це також є завданням для відповідних органів знайти ті 200 тисяч гектарів української землі.

Інший факт. Корупція проявляється і в тому, як укладаються договори про співпрацю. Спритні ділки придумали чимало схем щодо цього. Оформляють договори про співпрацю чи спільний обробіток. Без різниці, що це – держпідприємство чи вищий навчальний заклад. Зрозуміло, що розрахунки ідуть лише між керівником підприємства і зацікавленою особою. Держава у таких випадках – гравець зайвий і від такої діяльності нічого не отримує.

Михайлу Апостолу належить вже майже крилатий вислів про те, що в Україні сьогодні три біди: війна, корупція та великі агрохолдинги. Про це та інші проблеми, які хвилюють українців і тернополян – читайте у продовженні інтерв'ю з радником міністра у наступному числі «Нашого ДНЯ».

Зіна КУШНІРУК.

(В інтерв'ю використані факти з "Економічної правди»).

Про Любомиру Бойцун
нагадуватиме меморіальний знак

На минулому тижні в Тернополі на масиві «Дружба» небайдужі тернополяни відкрили меморіальну дошку світлої пам'яті відомого тернопільського архівіста та краєзнавця Любомири Степанівни Бойцун.

Пам'ятник знак встановлений на місці, де довгий час мешкала Любомира Степанівна. Відтепер тернополяни та гості міста проходячи повз, зупинятимуться, згадуватимуть про цю унікальну людину, а хто не знає, обов'язково поцікавиться долею та фундаментальними працями пані Любомири.

На урочистості з нагоди відкриття меморіальної дошки прийшла родина Любомири Бойцун, друзі, знайомі, колеги по роботі, депутати Тернопільської міської ради.

Любомира Степанівна практично все своє життя віддала архіву, багаторічному директору якого Богданові Хаварівському випала честь першому сказати добрі слова про пані Любомиру.

– Сьогодні знаковий день для нашого Тернополя. Сталися одразу дві події, які назавжди увійдуть до історії міста. Нацбанк України випустив монету з нагоди 475-річчя Тернополя, і ось тут ми відкриваємо пам'ятний знак людині, яка поклала життя на вівтар архівної справи. Коли я прийшов до архіву, то найбільшу допомогу отримав саме від пані Любомири. Вона була людиною й архівістом з великої літери! Книга «Тернопіль у плині літ», яку вона виплекала, справді не перевершена й унікальна для нашого міста. Багато про Тернопіль було написано і ще багато напишуть, але подібне видання дуже вже важко буде створити, – зазначив Богдан Хаварівський.

Добрим учителем і мудрою порадницею Любомира Бойцун була і для заввідділу архіву Терези Малиміна-Базиляк:

– Я досить часто згадую Любомиру Степанівну як невтомного дослідника історичної спадщини нашого міста, як патріота, людини яка безмежно любила свій рідний Тернопіль. Ми втратили доброго друга, вірного соратника і взагалі людину, для якої слова відповідальність і справедливість не були порожніми звуками. Творила вона до останніх днів свого життя, працюючи над доповненням до своєї книги. Тернополяни мають пам'ятати Любомиру Бойцун за її величезний внесок у дослідження та популяризацію нашого Тернополя.

Встановлення меморіальної дошки – ідея Товариства охорони пам'яток історії та культури за сприяння голови громадської організації «Тернопіль Європейський», депутата міськради Віталія Цимбалюка.

– Мені не довелося особисто знати Любомиру Бойцун. З розповідей знаю, яка це була чудова, розумна, талановита й інтелігентна людина. Саме з її публікацій дізнався дуже багато нового про рідне місто – таке, чого не прочитаєш у підручниках та енциклопедіях і не знайдеш в інтернеті. За своєю першою освітою я історик, тож розумію ціну тієї величезної праці, в яку вона вклала всю душу і любов до свого міста. І сьогодні на моєму робочому столі лежать дві книги – Конституція України і «Тернопіль у плині літ» Любомири Бойцун, – зауважив Віталій Цимбалюк.

Унікальна книга Любомири Бойцун вийшла друком у видавництві «Джура», директор якої Василь Ванчура на відкритті пам'ятної дошки пообіцяв присутнім вже незабаром презентувати доповнене видання.

Меморіальна дошка Любомири Бойцун завжди буде нагадувати тернополянам про людину, яка ніколи не мала високих звань, нагород чи посад, але серце її завжди билося для Тернополя.

Іван СЕМЕНІВ.

Україні потрібна влада
з людським обличчям, реформи, мир і парад перемоги

Українські «слуги народу» то дивують, то шокують. Війна і криза в країні - це проблема народу. Затягнути паски і виживати - пріоритет простих людей. Депутати й чиновники жити скромно не вміють. І навіть не приховують цього.

Що таке зарплата у сім чи вісім тисяч? Для багатьох українців - нездійсненна мрія. А для народних обранців - «злиденні» гроші. Приміром, народний депутат від партії «Самопоміч» Ганна Гопко вважає, що парламентарям необхідно підвищити зарплату до 20 тисяч гривень. Про це вона заявила на телеканалі «112». За словами Гопко, як можуть «слуги народу» збирати в школу дітей і таке інше на зарплату у сім-вісім тисяч гривень і бути чесними?!

А хіба нардепи реально живуть на свою платню? По-друге, якщо не мають досвіду, як зібрати дитину до школи, хай запитають у звичайних батьків, як ті викручуються, отримуючи за свою працю мінімалку. А, по-третє, депутати різних рівнів і чиновники чомусь уявляють, що вони мало не боги. Хоча, якби люди не дозволяли цього, так не було б. Бо в Україні, як це прийнято у розвинених демократіях, суспільство не контролює владу, виконання реформ. Інша проблема - креативні, розумні люди в політику і у владу не йдуть, бо це коштує дуже дорого. Своя «правда» і в окремих виборців, мовляв, проголосуємо вдруге за того чи іншого «слугу народу», бо він вже накрався, то, може, щось зробить тепер для людей. Наївні!

І ще на тему «малих» депутатських зарплат. Експерти підрахували: поки нардепи насолоджуються канікулами, на опрацювання очікують тисячі законопроектів. Якщо рахувати лише ті законопроекти, які комітети мають розглянути як головні, то їх налічується аж 2642. Загалом же усім комітетам Ради потрібно опрацювати 11 тисяч проектів.

Якби українці, і тернополяни в тому числі, думали не гречкою, а головою, не велися на облесливість партійних лідерів і були чесними перед самими собою, то Україна не була б у злиднях, Тернопіль не був би останнім у рейтингу зарплат і, можливо, не було б війни.

Отож, на нашій багатій, благословенній Богом, але розкраденій землі, реальний внутрішній валовий продукт за роки Незалежності впав на 35 відсотків. За даними Світового банку, це є найгірший результат у світі за останні 24 роки. Як зазначає «Дзеркало тижня», враховуючи вітчизняний інтерес до Гондурасу, варто знати: ВВП цієї країни, на відміну від українського, за останні 24 роки зріс аж на 121 відсоток.

Якщо послухати українських чиновників будь-якого рівня, то все у нас зростає, «порівняно з аналогічним періодом минулого року». Та якби економіка насправді зростала такими темпами, як пишуть у прес-релізах, то Україна дала б фори… тому ж Гондурасу.

До речі, як зазначають експерти, у координатах американської історії незалежна Україна ніколи (!) не виходила зі стану Великої депресії. Виявляється, наш, вітчизняний варіант, уже вдвічі перевищив глибину й тривалість передвоєнної стагнації США. І не видно йому ні кінця, ні краю. І мало хто вірить, що оголошена війна корупції чи публічне взяття під варту чергового посадовця, якого згодом випустять під заставу, виведе Україну з цього «стабільно» депресивного стану.

Потрібен політик, лідер, який запропонував би новий курс, був би чесним і відвертим з суспільством, дотримувався б власної думки, а не був «багатовекторним», аби догодити Заходу і з Московією гешефт мати. Америка свого часу мала Рузвельта, Франція - де Голля, Англія - Тетчер. А Україна складала анекдоти про Гондурас…

Як би хто не ставився до Геннадія Москаля, але з його словами не можливо не погодитися. У вітальному слові з нагоди Дня незалежності він сказав: «24 роки ми йдемо до Європейського Союзу й ніяк не можемо до нього дійти… Що нам заважало 24 роки стати повноправними членами Євросоюзу? Думаю, на нашій дорозі були дурні, авантюристи й популісти. Якщо ми приберемо їх із політичної арени України, то наступного року будемо… в об'єднаній Європі». Оригінально, влучно, а головне - правдиво.

В Україні немає політичних еліт, яким би довіряли люди. Місцеві вибори ще не відбулися, а багато хто вже каже: нічого не зміниться. Бо на депутатські й мерські мандати претендують ті, хто в людей не викликає жодних позитивних емоцій і сподівань.

Значна проблема і в тому, що постмайданні керівники не зуміли подолати розриву між владою й суспільством, який надто жорстко поглибив Янукович. Чимало «кадрів», які хвалили епоху «золотого унітаза», цькували майданівців і лізли на роботу через вікна, тихенько «позализували рани» і далі працюють на старих посадах. Далі спостерігається байдужість з боку чиновництва до пересічного громадянина. Простенький приклад. Спробуйте вільно, як це є у нормальних країнах, потрапити до кабінету чиновника будь-якого рангу. Тому, скільки б не приймали законів, не переписували Конституцію, нічого не зміниться, якщо й далі будуть ігноруватися потреби і запити окремо взятого українця й суспільства загалом. Бо одна справа - закон чи Конституцію переписати, інша - виконувати. Хто з українських президентів слідував Основному Закону держави? Ніхто!

Влада мала б схаменутися і зрозуміти: людям не потрібні біг-борди на кшталт «Я люблю Тернопіль за…». Не потрібні «бойові листки», видрукувані за народні гроші, де чиновники розхвалюють себе найкращих за зроблені добрі справи. Це їхні посадові обов'язки. Вони за це зарплату отримують. Не потрібні паради, де головними героями є генерали й штабісти. Україні потрібна влада з людським обличчям, справжні реформи, мир і парад перемоги.

Ольга ЧОРНА.

Що у меню президента?

Мабуть, щось дуже смачне і вишукане, бо у бюджеті на утримання президента і його оточення заклали майже 1,16 мільярда гривень. Держуправління справами, яке організовує побут Петра Порошенка, вважає: подробиць українцям знати не слід, навіть, якщо цьогоріч передбачено на утримання глави держави на 132,2 мільйона гривень більше, ніж торік. Лише на президентську їжу витратять більше 20 мільйонів. Проте деталі цієї частини бюджетних витрат - таємниця. Розкинувши цю суму на місяці, виходить, що народ виділяє президентові та його свиті на сніданки-обіди-вечері більше мільйона гривень щомісячно.

За інформацією «Радіо «Свобода», у другому півріччі планують придбати алкоголю, шоколаду, ковбас й інших ласощів для високопосадовців на суму понад 12,8 мільйона. Лише міцного алкоголю закуплять на 17 тисяч - 754 пляшки. Це - коньяки найдорожчої категорії VSOP і віски 12-річної витримки. «Список напоїв складає сім сторінок. Усе це купується в той час, коли волонтери досі везуть харчі на Донбас», - зазначив один із авторів «Радіо Свободи» Гліб Канєвський. У ДУСі пояснили: напої споживатиме не тільки президент і його гості, а й представники РНБО, Кабміну та інші. На запит видання надати перелік товарів і послуг для президента, у ДУС пояснили: згідно з умовами договору, меню Порошенка й інших високопосадовців - конфіденційна інформація. На Заході громадяни знають, чим харчуються їхні лідери. А українцям нічого заглядати в тарілки «слуг народу»?

Олег Ляшко: «Мінімальної зарплати навіть на хліб з маслом не вистачає»

«Чорний день» для мільйонів українців уже настав.

Лідер Радикальної партії вимагає від уряду підвищити «мінімалку» втричі – до 3000 гривень – і одночасно зменшити податковий тиск на фонд заробітних плат. Цим кроком Ляшко планує зробити дві важливі речі одночасно: полегшити життя людям, які з підвищеною зарплатою матимуть більшу купівельну спроможність, і в значній мірі вивести економіку з тіні, адже підвищення "мінімалки" в приватному секторі - це удар по зарплатах у конвертах. Власник підприємства буде вимушений платити людям "по-білому", а це і більша пенсія їм на старості, і податки в бюджет.

Згідно офіційних даних, сьогодні на мінімальну заробітну плату у 1218 гривень живуть (ні - намагаються вижити!) близько 300 тисяч українців. Попри те, що за останні два роки гривня по відношенню до долара знецінилася утричі, ціни зросли на 70 відсотків, - мінімальна зарплата підвищилися всього на 6.

«Хай на цю мінімалку спробує прожити той, хто її встановлював. Цих грошей навіть на хліб з маслом сьогодні не вистачає!», - певен Олег Ляшко.

Лідер Радикальної партії називає таку державну політику знущанням над громадянами і вимагає від уряду негайно вжити рішучих заходів. Зокрема – підвищити мінімальну зарплату до 3000 гривень, а також індексувати заробітні плати, пенсії та стипендії на рівень інфляції. Одночасно з цим Ляшко з командою вимагають суттєво зменшити податковий тиск на підприємців – зокрема, знизити Єдиний соціальний внесок (ЄСВ) з 37 до 15 відсотків, що дозволить роботодавцям безболісно підвищити зарплати своїм робітникам. Верховна Рада проголосувала відповідний законопроект, але Президент наклав вето. Тому боротьба за зниження ЄСВ триває.

«Це дасть можливість легалізувати заробітні плати і вивести їх з конвертів. Сьогодні мінімальна зарплата 1218 грн, а ЄСВ 37 відсотків. Коли ми піднімемо мінімалку, але знизимо ЄСВ, Пенсійний фонд нічого не втратить. Бо чим вища офіційна зарплата, тим більше відрахувань у Пенсійний фонд, і в підсумку – більша пенсія. Люди від цього тільки виграють!», - переконаний Олег Ляшко.

За словами заступника лідера Радикальної партії з економічних питань Віктора Галасюка, підвищення мінімальної зарплати – це питання не лише соціальної справедливості, а й питання відродження економіки заради її зростання. Адже таке рішення потягне за собою не лише підвищення купівельної спроможності населення, а й відновлення, і розвиток вітчизняного виробництва, створення робочих місць.

На логічне питання – де взяти гроші на підвищення виплат бюджетникам, радикали мають обґрунтовану відповідь. За їхніми підрахунками, для індексації зарплат і пенсій до кінця року додатково необхідно 20 мільярдів гривень. У той же час, залишок коштів на Єдиному казначейському рахунку на початок серпня складає 33,27 мільярда гривень. Ляшко закликає уряд не берегти ці гроші на «чорний день», а віддати людям, адже «чорний день» для мільйонів українців вже настав.

Урядовці вже взяли в роботу пропозицію РПЛ. Ляшко обіцяє найближчим часом дотиснути це питання та врятувати сотні тисяч українців від безгрошів'я.

Максим ДОВЖЕНКО.

З кінця вересня мешканцям і гостям Тернополя доведеться звикати до нової оплати за проїзд. Наразі експеримент запровадили на кількох тролейбусних маршрутах.

У тролейбусах - електронні квитки

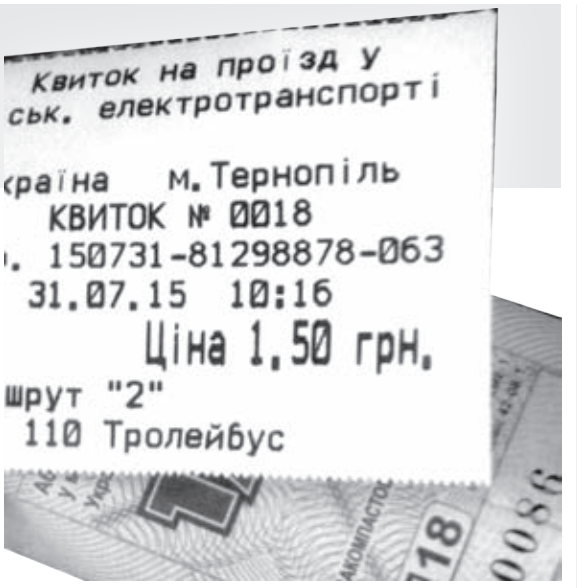

У трьох міських тролейбусах почали тестувати автоматизовану систему оплати за проїзд. Пасажирам кондуктори видають спеціальні чеки. Щоправда, поки що – зі звичним квитком.

За словами начальника міського управління транспорту, комунікацій і зв'язку Ігоря Мединського, Тернопіль – перший у країні, де розпочали таку практику.

Кондуктори на експериментальних маршрутах отримали переносні електронні пристрої – валідатори, а також спеціальні картки.

Коли пасажир дає гроші за проїзд, кондуктор проводить своєю карткою у валідаторі і таким чином фіксує, що сплачено півтори гривні. Далі пристрій видає відповідний чек. У випадку з пільговиками фіксується нульова сплата.

До кінця вересня валідаторами планують обладнати всі тролейбуси міста. Наразі завершується закупівля обладнання. А згодом міська рада планує запропонувати тернополян і спеціальні пластикові картки, якими можна самостійно оплачувати проїзд.

– На перших порах мусить бути кондуктор, адже люди платитимуть готівкою. Коли налагодимо продаж карток, встановимо у тролейбусах стаціонарні пристрої. Такі, які зараз є у кондукторів. Щодо карток, то вони будуть різними. Наприклад, вартість проїзду для тернополянина, який тут сплачує податки, буде іншою, ніж для гостя міста, – розповів Ігор Мединський.

Керівник транспортного управління каже, що електронні компостери давно освоїла Європа. В Україні на цей час, однак, автоматизована система оплати за проїзд не узаконена. Тому кондуктори видають і чек, і квиток. Проект, який би дозволяв впроваджувати нововведення у містах, уже є на сайті Верховної Ради. Та депутати його ще не розглядали.

Користь від валідаторів поки що одна: підраховують, скільки всього пасажирів і скільки пільговиків. Між тим, на закупівлю обладнання для впровадження автоматизованої системи оплати у тролейбусах Тернопільська міська рада виділила з місцевого бюджету 1 млн. 425 тис. грн. Обладнання замовили у тернопільського підприємства ТОВ «Системний зв'язок».

Послуги адвоката можна отримати безкоштовно

Мешканці Тернопільщини, які раніше не могли собі дозволити послуги адвоката через їхню високу вартість, зможуть отримати повноцінний захист у центрах надання безоплатної правової допомоги. Таких в області є три – у Тернополі, Кременці та Чорткові.

В Україні з 1 липня розпочали роботу 100 центрів надання безоплатної вторинної правової допомоги. Отримати допомогу можуть малозабезпечені громадяни, пенсіонери, інваліди, діти-сироти та їх опікуни, учасники АТО та сім'ї загиблих воїнів, а також переселенці.

У центрах займаються і адміністративними, і цивільними справами – трудові питання, незаконні звільнення, земельні відносини, майнові суперечки, питання спадщини. Також надають допомогу в кримінальних справах.

Як розповів радник Міністра юстиції Ігор Алексєєв під час візиту на Тернопільщину, адвокати були обрані в ході конкурсів. Їх роботу фінансують за кошт держави.

– Сьогодні в Тернопільській області вже працює 70 адвокатів, які надають допомогу в цивільних та адміністративних справах, і 80 – у кримінальних. У самому Тернополі ми співпрацюємо з 50 адвокатами. І в цілому по Україні таких адвокатів є 5 тисяч, - розповів він.

За перші два місяці роботи послугами центрів скористалися більше 230 мешканців Тернопільщини, а 40 громадян уже отримали безкоштовних правників.

Отримати консультацію просто – треба прийти з документом, що засвідчує особу, а все інше підкажуть спеціалісти.

Центри надання безоплатної правової допомоги розташовані у Кременці – на вул. Шевченка, 59а, у Тернополі – на Шпитальній, 7, у Чорткові – на вул. Шевченка, 54.

На Тернопільщині побільшало школярів

На Тернопільщині для 11960 тисяч першокласників 1 вересня вперше пролунає шкільний дзвінок. Про це повідомили в департаменті освіти і науки обласної державної адміністрації.

За словами директора департаменту Любомира Крупи, першокласників цьогоріч на 474 більше, порівняно з минулим роком.

«Навчальні заклади готові до початку навчального року, – констатував Любомир Крупа. – Є багато малокомплектних шкіл в області, де дуже добре проведено ремонти у приміщеннях. Треба віддати належне батькам, які доклали максимум зусиль, зібрали кошти, присвячували свій час». Однак є проблеми, які неможливо вирішити зусиллями департаменту освіти і науки чи відділів освіти у районах. Це – капітальні ремонти дахів. Дуже багато шкіл – під шифером, термін експлуатації якого 20 -30 років. Але експлуатація триває нерідко протягом 50 чи 60 років. Як наслідок, – протікання дахів. Проектно-кошторисна документація дорога, а ще – матеріали, робота. Тому вихід лише один – акумуляція коштів.

Тернопільська мерія приховала рекламу Центру Антикорупції

За що люблять Тернопіль, зізнаються його жителі з біг-бордів та зупинок громадського транспорту міста. Все б нічого, але ці самі площини передбачалися для інформування тернополян про діяльність Центру Антикорупції. Як стало відомо, міська влада, не дочекавшись закінчення терміну договору з головою організації Ігорем Вонсом, заклеїла плакати Центру Антикорупції... своїми.

Угоди про використання рекламних площин голова Центру Антикорупції Ігор Вонс уклав на загальних засадах, без жодних преференцій, заплативши за це особисті кошти.

– На цих рекламних площинах, - каже Ігор Вонс, – було зазначено контакти Центру Антикорупції з адресами та номерами телефону, куди звертатися при виявленні незаконних фактів діяльності чиновників, посадових осіб тощо, які виникають у різних сферах життєдіяльності нашого міста. За відносно короткий період до нас вже звернулося чимало людей. Скаржаться в основному на медицину, ЖКГ, освіту, повідомляють про численні порушення у земельних питаннях. Звісно, що в цих скаргах фігурують прізвища керівництва Тернополя. Побачивши таку масовість претензій до місцевих чиновників, Центр Антикорупції почав активно допомагати тернополянам донести їхні проблеми до тих, хто відповідає за вирішення проблемних ситуацій. Зокрема юридично оформляли звернення, надавали розголосу тим фактам, де явно недопрацьовує міська влада. Робили це через ЗМІ та іншими законними шляхами. Щойно стали помітні перші результати нашої роботи, на них почали реагувати... дикунським способом. Наприклад, максимально перекривали канали донесення інформації до людей (рекламні площини на зупинках, ліфтах, сюжети на телебаченні тощо). На керівників фірм, у тому числі й комунальних підприємств, на чиєму балансі знаходяться зупинки громадського транспорту або які займаються наповненням їх рекламою, взагалі чинять негласний тиск і погрожують. У той же час в місцевій пресі з'являються публікації із застосуванням брудних політтехнологій. Звідси розуміємо, що діяльності Центру Антикорупції та публічності її результатів бояться саме ті, хто дотичний до незаконних справ у нашому місті.

Ігор Вонс порівнює, такого «пресингу» не було і за часів Януковича. Тоді влада давала змогу опозиції поширювати інформацію про свою діяльність. Сьогодні ж тернопільська, як вона нерідко себе називає, «демократична» міська влада своїми діями ставить під приціл не лише політичні сили, а й громадські організації, однією з яких є Центр Антикорупції.

Голова організації зазначив: рекламні площі, зокрема на зупинках громадського транспорту, Центр Антикорупції використовував із дотриманням усіх норм закону. «Натомість тепер бачимо, що на оплачених нами площинах розміщено зовсім іншу рекламу», - каже він.

При цьому, аби справедливість була відновлена, Ігор Вонс звернувся до прокуратури щодо відповідного реагування, шляхом відкриття кримінального провадження за фактом незаконного знищення (заклейки) рекламної продукції громадської організації Центр Антикорупції. Перевірку наразі здійснюють правоохоронні органи.

«Некультурний» тротуар біля Тернопільського обласного управління культури

Якщо йтимете тротуаром біля Тернопільського обласного управління культури – добре дивіться під ноги. Нещодавно моя подружка там мало не звихнула ногу. Тобто, нога боліла, бо перечепилася через оцю незграбу.

Той злощасний тротуар якраз біля драматичного театру і управління культури. Ним ходять не тільки тернополяни, а й численні гості нашого міста.

Невже владі не соромно, що таке нещастя псує обличчя центральної частини файного міста?

Тернопільська мерія взялася перед виборами «зализувати рани», тобто, робити те, що не робила 4 роки. Будь ласка, панове, доведіть до ладу ще й цей нещасний тротуар.

Ольга ЧОРНА.

Замість осанни міському голові

Духовно звеличеним людям складають хвалу у храмах. Визначним суспільно-політичним, громадським діячам, борцям за волю України зазвичай встановлюють монументи, їх імена золотими літерами вписують у книгу історичної пам'яті.

А що робити тим, хто до такого визнання не доп'явся, але й у невідомості залишатися не бажає, тим паче, напередодні чергового народного волевиявлення?

Своєрідну відповідь на це питання, схоже, знайшли у файному місті. Уже майже місяць стаціонарні біг-борди розповідають громаді, за що можна любити Тернопіль. Щоправда, витоки цієї любові чомусь не сягають глибини століть чи історичної минувшини нашого славного міста, а стосуються лише тих незначних косметичних змін, які відбулися тут за останні чотири роки. У результаті все зводиться до банального плотського та ще й корисливого почуття, притаманного обивателям, а не патріотам. Мовляв, люблю Тернопіль за щось, а не за те, що він мені рідний. Причому, організатори піар-акції не забувають щоразу нав'язливо акцентувати, що це щось стало можливим тільки завдяки денній і нощній турботі про людей, яку упродовж всієї каденції демонструє чинна міська влада. Бо до неї, як розповідають з моніторів у тролейбусах та маршрутках, усе було аж дуже зле – землі парків розікрали ще компартійники, ями на дорогах наплодили попередники...

– Тільки діючий мер зумів поставити все у Тернополі з голови на ноги! Лише він мало не власноруч збудував, відремонтував, встановив, полатав, реконструював і так далі, і тому подібне, – аж захлинається на зупинках громадського транспорту так влучно назване самими ж засновниками вуличне радейко.

Безсумнівно, суцільний позитив «во славу» на тлі безлічі невирішених проблем міста не може не дратувати. А, тим паче, коли людей повсюдно змушують слухати про «успіхи» постійно – навіть без перерви на неприховану рекламу.

Навряд, чи хтось стане заперечувати, що для того, аби не опинитися на задвірках цивілізації, Тернопіль повинен розвиватися. І це швидше закономірний процес, ніж виняток із загальноприйнятих правил. У цьому контексті позитивні зрушення, які, безсумнівно, відбулися у файному місті за останній період, слід сприймати як належне, а не як чиюсь особисту заслугу. У даному випадку влада просто виконувала свій безпосередній обов'язок перед громадою. Тим паче, що все, що робили і роблять у Тернополі доброго та корисного для людей, реалізують за кошти платників податків.

А оскільки людських грошей ще й вистачає для того, щоб матеріально стимулювати авторів осанни міському голові, значить не всі десятки, якщо не сотні тисяч гривень використовуються за призначенням.

Ось про це, напевно, і варто було б поговорити. Та, вочевидь, не у бульварній пресі, яка чомусь опиняється у кожній поштовій скриньці, не на продажних у прямому і переносному сенсі цього слова величезних рекламних щитах, не на вуличному радіо з повсюдно на всяк випадок аж занадто високо розвішаними динаміками.

Юрко СНІГУР.

Як знайти щастя у незвичних речах – знає лялькарка Марія Гадзалішин

Мабуть, багато дорослих пам'ятають свою улюблену ляльку з дитинства. Моя була пластмасова, з синіми очима і в простій голубенькій ситцевій сукеночці. Її звали Маруся. Вона сиділа на ліжку у вишитих подушках. Я дуже боялася пошкодити подарунок моєї хресної. Бо лялька в мене була лише одна...

Люблю зупинятися перед вітринами крамничок, з яких дивляться на перехожих великі ляльки і маленькі лялечки. Здається, там живе казка, яка втекла до інших маленьких дівчаток...

Тернопільська мисткиня Марія ГАДЗАЛІШИН створює ляльки, дивлячись на які можна складати казки. Бо вони - неймовірні!

- Маріє, пам'ятаєте свою першу ляльку? Якою ви гралися, коли були маленькою. І, звісно, пам'ятаєте ту, першу, яку вифантазували самі?

- У нашому дитинстві не було такого розмаїття іграшок, як тепер. Але мама все ж намагалася порадувати нас із сестрою гарною лялькою. Добре пам'ятаю: була у нас величенька красуня, сантиметрів сімдесят зростом, я надзвичайно любила з нею гратися. На жаль, вона не збереглася до сьогодні. А щодо першої ляльки, яку я виготовила власноруч, це була гейша. Також не маленька – 45-сантиметрова. До речі, дуже люблю ляльки японських майстрів. Мені до вподоби японська культура - вона заворожує, і залишитись байдужим просто неможливо. Можна сказати, це й надихнуло мене на «лялькове» ремесло.

- Мені здається, що люди, які виготовляють ляльки, - щасливі й добрі. А ви як гадаєте?

- У певній мірі, згідна з вами, бо не уявляю, як інакше можна творити такі речі. Особисто сама ніколи не ліплю ляльку в поганому настрої. Упевнена - не буде бажаного результату. Можливо, саме тому нас часто вважають дивакуватими. Насправді ж, ми вміємо знаходити щастя у незвичних речах.

- Ви даєте імена своїм лялькам? Які?

- Зазвичай, виставкові роботи мають свій паспорт, а тому їм необхідно давати імена. Часом воно з'являється само собою, а інколи доводиться довго видумувати. Дуже полюбляю старовинні імена: Веселина, Одарка, Дарина... Люблю називати незвично. Є лялечка на ім'я Ніжність, бо це перше, що спадає на думку, коли милуєшся нею. А декотрі можуть так і залишитись без імен.

- Кожна лялька має свій настрій. Яким чином ви його «творите»? Інколи доводилося чути з уст дорослих і дітей: ця лялька - примхлива, ця – іронічна, а ця - трішки сумна...

- Настрій ляльки передають її деталі, жести, але основне - це обличчя. Наприклад, радість передається не лише посмішкою. У гармонії мають бути й очі - вони повинні випромінювати радість. Ліпку обличчям продовжую до тих пір, поки бачу, що воно передає ту чи іншу емоцію. Звісно, не завжди вдається втілити задумане, буває, у процесі роботи ляля хоче бути зовсім іншою. Загалом, вона має бути «живою», інакше нема сенсу займатись цим ремеслом.

- Очі... Кажуть часом: у цієї ляльки очі, мов живі. Малювати очі, мабуть, складно? Вкладаєте у них частинку власних емоцій?

- Я завжди кажу, що лялька оживає у той момент, коли у неї з'являються очі. Це справді так. Бо до того часу не можу передбачити, якою вона буде. Це дуже відповідальний етап роботи: тонкий, захоплюючий, і для мене - найбільш емоційний. Тому я бажаю, аби мені ніхто не заважав. Пензлик має усього кілька ворсинок - найменший неправильний рух може перекреслити всю роботу. Емоції? А як же без них?! Нема емоції - нема душі!

- Із яких матеріалів виготовляєте своїх красунь? І що для вас означає створити ляльку? Дати їй життя?

- Матеріали використовую лише якісні, це спеціальна полімерна маса для ляльок. Вони, направду, не дешеві, та це мене не зупиняє. Тканини переважно натуральні. Декор намагаюся виготовляти вручну, щоб лялька не мала дешевого вигляду. Робота дуже об'ємна, йде багато часу на її створення. Тому отримую величезну насолоду, коли завершую процес! Ми з чоловіком Віктором часто жартуємо, що ляльки - це наші діти, і розлучатись з ними дуже сумно.

- У яких містах бачили ваші ляльки? Чи, можливо, і в інших країнах?

- Наразі наші роботи бачили у Львові та Києві. Також ляльки подорожували на фестиваль до Лондона у Великобританію. Багато з них там і залишились на постійне місце проживання.

- Прикраси, кавові іграшки, вироби з глини, бісеру... Цікаве розмаїття творять ваша фантазія і руки. А ще - годинники. Ви гарно оздоблюєте їх. Хто працює з годинниками, є улюбленцем часу. А, може й, обранцем. Розкажіть, будь ласка, про свої роботи.

- Мої руки не люблять сидіти без роботи. Проте деколи корисно відволікатись від створення ляльок. Тоді починаю займатись не менш креативними справами. Яка жінка не любить прикрас? А коли ти можеш вифантазувати щось цікаве, ексклюзивне, - чом би й ні? Особливо люблю збирати годинники-браслети, для них виготовляю квіти з полімерної глини, ретельно підбираю якісні намистини, а далі - інструменти, трохи фантазії... Ось все, що потрібно для створення цієї краси.

- Маріє, чим для вас є час?

- Час - це все! Майстрам його завжди не вистачає найбільше. А ще я дуже його ціную. Час хочеться використати правильно, щоб він не пролетів намарно. Час наче пісок - швидко утікає крізь пальці - упіймати його неможливо. Важливо залишити по собі гарний слід. Ми можемо це!

Ольга ЧОРНА.

Україна

США радили Києву не воювати за Крим

У 2014 році адміністрація президента США радила Києву утриматися від військових дій у Криму. Схожі рекомендації виходили і від урядів європейських країн. Про це написали журналісти-міжнародники Джош Рогін та Елі Лейк у «BloombergView». «У США на той момент враховували, що уряд України був тимчасовим, і вважали: українська армія не зможе протистояти російським загонам спецпризначення», - пишуть вони. Також ніхто не знав справжніх намірів РФ і Путіна. Вашингтон побоювався, що початок Україною воєнних дій у Криму міг би стати причиною для повномасштабної інтервенції з боку РФ. Співрозмовники журналістів серед українського та американського керівництва стверджують: рекомендації Вашингтона були «порадою, а не розпорядженням». Тепер експерти і офіційні особи в США вважають, що рекомендації були помилковими, бо це призвело до ще більшої агресії з боку Путіна. Серед представників української влади тоді також були суперечки, чи варто вести силове протистояння в Криму. Україна зверталася до США з питанням про можливість надання військової підтримки.

Мінфін пропонує не оподатковувати мінімалку

Мінфін пропонує встановити нульову ставку податку на прибутки фізичних осіб на весь розмір мінімальної зарплати з 1 січня 2016 року. Про це заступник міністра фінансів Олена Макеєва сказала в інтерв'ю «Телеканалу 24». За її словами, очікування бізнесу пов'язані передусім зі зниженням навантаження на фонд зарплати, яка на сьогодні сягає 50 відсотків. У більшості європейських країн такого податкового навантаження немає. Макеєва зазначила, що планується знизити і розмір єдиного соціального внеску (ЄСВ), середнє значення якого зараз сягає 41 відсотка. МВФ запропонував знизити ставку за ЄСВ до 28 відсотків.

Захід дуже мало допомагає Україні

Експерти фінансової компанії «Bloomberg» стверджують: достатнє фінансування України дасть зрозуміти, як Кремлю, так і українцям, що економіка країни зможе витримати тиск РФ, включаючи введені нею санкції. Наразі ЄС виділив Україні коштів на загальну суму 2,2 мільярда євро, що складає менше сотої частини коштів, виділених ЄС для Греції. Україна має отримати від ЄС ще два транші по 0,6 мільярда євро кожен - після виконання вимог МВФ. На думку ЄС, наданої допомоги Україні достатньо. Проте всі гроші, отримані від ЄС, МВФ і США, дозволяють країні лише не піти на дно, і абсолютно виключають можливості розвитку. Більше грошей давати ніхто не хоче - через кризу в країні і корумпованість бюрократичного апарату. Тим часом, Європа повільно починає розуміти, що витрачені на Україну засоби здатні зберегти від ще більших витрат у разі оголошення Росією війни. Європейські та американські політики й експерти починають усвідомлювати: Україна стала щитом, взяла на себе величезний ризик, захищаючи від Росії європейські цінності. Тому США і ЄС повинні докласти всіх зусиль для підтримки економічного благополуччя України.

Документи в аеропортах перевірятимуть у 120 разів швидше

Перевірка документів під час проходження прикордонного контролю в аеропортах триватиме близько 10 секунд. Про це заявив прем'єр Арсеній Яценюк. «Із двох хвилин цей час буде скорочено максимум до 10 секунд», - сказав він. І додав: першими аеропортами, на яких почнуть працювати нові фахівці, будуть «Жуляни» і «Гостомель». Яценюк також запевнив, що ставлення до громадян країни з боку нових фахівців буде значно краще.

Де взяти трильйон на відновлення доріг?

Для відновлення українських доріг і приведення їх до якісного рівня необхідно витрачати 50-100 мільярдів гривень щороку протягом 10-20 років. Загалом це означає суму приблизно у трильйон гривень, повідомляє ТСН. За словами директора департаменту стратегічного розвитку дорожнього ринку і автомобільних перевезень Мінінфраструктури Романа Хміля, ця сума не є надто великою, порівняно з прикладами європейських країн. «Польща за останні 10 років вклала у дороги близько 80 мільярдів євро. Частину цих коштів вони зібрали у вигляді акцизів, однак більшу частину дав Євросоюз у вигляді позик», - сказав Хміль. У свою чергу міністр інфраструктури Андрій Пивоварський попередив: кардинальної зміни ситуації в автодорожньої галузі у цьому році не буде, бо не вистачає коштів на ремонт і утримання доріг.

Скільки грошей прислали заробітчани?

За перші шість місяців цього року в Україну надіслали 1,173 мільярда доларів за допомогою систем переказу коштів. Про це повідомляє прес-служба Нацбанку. Як зазначили в установі, найбільшою популярністю користується система переказу коштів «Western Union» - більше третини коштів було переказано саме через неї. Згідно з даними регулятора, у зворотній бік, за межі України, у першому півріччі переказали 228,9 мільйона доларів.

Шість відсотків громадян - інваліди

Близько шести відсотків усього населення України є інвалідами, багато з них живуть у спецінтернатах. Такі цифри, як випливає з повідомлення на сайті ООН, зазначені у доповіді України, підготовленому для Комітету ООН з прав інвалідів, передає «Укрінформ». На сесії Комітету з тривогою зазначали, що багато українських інвалідів живуть у спецінтернатах і позбавлені тепла й турботи. Члени Комітету висловили стурбованість у зв'язку з інформацією, що батьків дітей-інвалідів змушують віддавати їх до спецустанов. Допомога з інвалідності у 40 євро не дозволяє оплачувати витрати на освіту та інші послуги. Експерти також висловили тривогу у зв'язку з порушеннями прав дітей, які перебувають в інтернатах, включаючи сексуальне насильство і торгівлю органами. За їх інформацією, дітей-інвалідів часто залишають напризволяще, особливо у зонах конфлікту.

Світ

Де живе і скільки заробляє Ангела Меркель

Канцлер Німеччини живе у звичайному будинку, заробляє 290 тисяч євро на рік і їздить на «Audi A8». Про це повідомляє «Німецька хвиля». Попередник Меркель - Герхард Шредер жив у службовій квартирі у будівлі відомства федерального канцлера. Меркель і її чоловік професор Йоахім Зауер захотіли залишитися у своїй квартирі. Адреса відома: 10117 Berlin, Am Kupfergraben, 6. Будинок багатоквартирний. Помешкання Меркель розташоване на четвертому поверсі. На посту глави уряду канцлер отримує близько 190 тисяч євро на рік і має спеціальні доплати на службові витрати. Зі своєї зарплатні вона платить податки. Багато міністрів і прем'єр-міністри федеральних земель мають броньовані лімузини «Mercedes» або «BMW». Меркель вибрала для себе «Audi A8». Ні яхт, ні розкішних палаців для відпочинку в особистому володінні канцлер немає.

Мільярдери бідніють

Протягом останнього тижня 400 найбагатших людей планети сукупно втратили 182 мільярди доларів своїх статків - через обвал світових ринків, викликаного падінням цін на нафту та кризою в Китаї і Росії. Про це пише агентство «Bloomberg», яке відстежує динаміку грошових коштів мільярдерів. Подібне сильне «схуднення» статків товстосумів фіксували у вересні 2014-го. Найбільше втратив американський інвестор і підприємець Уоррен Баффет - мінус 3,6 мільярда доларів. У липні статки Баффета оцінювали у $67 мільярдів. Однак експерти зазначають: втрати для мільярдерів не вельми значні, враховуючи їхні загальні статки. Слід нагадати, у світі розпочинається чергова фінансова криза. Перше її джерело - стрімке падіння цін на нафту. Друге - обвал економіки Росії через санкції Заходу і все те ж падіння цін на нафту. Третя причина - економічний спад у Китаї.

Китаянка вагітніла 13 разів, аби уникнути в'язниці

У Китаї 39-річна жінка намагалася уникнути довічного тюремного ув'язнення завдяки вагітності. Як повідомляють тамтешні ЗМІ, китаянка була засуджена за корупцію у жовтні 2005 року, проте через її «поважний стан» суддя замінив покарання на умовне. Натомість, коли минув час відтермінування і засуджена мала відбути до в'язниці, вона знову повідомила про вагітність, завдяки чому отримала продовження умовного терміну. Загалом протягом десяти років жінка 14 разів заявляла, що перебуває «при надії», із них 13 випадків вагітності були справжніми. Врешті правопорушницю відправили до в'язниці.

Норми Шенгену переглянуть

Євросоюз може відновити контроль на кордонах і переглянути норми шенгену у питаннях контролю багажу. Про це заявив прем'єр Бельгії Шарль Мішель в інтерв'ю телеканалу «RTL» після спроби здійснення теракту у потязі «Thalys», який слідував за маршрутом Амстердам-Брюссель-Париж. «Шенгенські угоди важливі для нашої економіки, проте, зважаючи на терористичну загрозу, ми, можливо, повинні будемо їх переглянути у питаннях ідентифікації особи та контролю багажу», - сказав політик. За його словами, дискусія продовжиться у Брюсселі на різних рівнях. «Ми повинні бути готові пожертвувати певною частиною наших свобод заради боротьби з тероризмом», - зазначив прем'єр Бельгії.

Путіну пророкують голодний бунт росіян

Політика президента РФ Путіна призведе до гуманітарної катастрофи в країні вже цієї зими. Таку думку висловив у статті для «Апострофа» російський опозиціонер Костянтин Боровий. «У Росії вже не просто перебої з поставками продуктів, йдеться про справжню гуманітарну катастрофу, з якою треба починати боротися. Вживати зусилля, щоб якось компенсувати її. Дуже зріс долар, ціни. Пенсіонер у сьогоднішніх умовах просто не в змозі виживати фізично. Зараз літо, з продуктами простіше, але до зими це вже буде справжня гуманітарна катастрофа. У таких умовах провокувати світову спільноту і Україну може тільки неадекватна людина. Що Путін і демонструє», - сказав Боровий. На його думку, росіяни вже починають розуміти небезпеку Путіна. Тому й назріває серйозний соціальний вибух.

На Європу насувається лавина біженців

У Європі назріває критична ситуація з біженцями. Днями до п'яти тисяч уродженців Іраку, Сирії та Афганістану з боку Греції штурмували кордон Македонії і прорвали його. Влада Македонії організовує транспорт для нелегалів і переправляє їх до Сербії. А люди продовжують прибувати. За останній місяць, повідомляють іноЗМІ, в країни «шенгену» прибули 39 тисяч нелегалів. Основний потік мігрантів рухається до Угорщини, звідки відкриті шляхи в будь-яку з країн ЄС. Угорська влада терміново споруджує на кордоні з Сербією металеві заслони висотою до 4 метрів і зосереджує посилені поліцейські патрулі. Лідери ЄС назвали ситуацію найгіршою кризою біженців з часів Другої світової війни. На берегах Греції, за даними ООН, за останній місяць висадилися до 50 тисяч біженців, а з початку року - 160 тисяч. У ЄС побоюються, що з лавиною біженців проникнуть члени терористичної організації «Ісламська держава», яка вербує прихильників у всьому світі.

Американському котові видали студентську перепустку

Кіт Бубба проводить весь свій час у двох школах і має власну сторінку у Facebook. Бубба (Bubba) мешкає у Каліфорнії вже шість років, повідомляє «Mashable». З невідомої причини власники кота ніяк не можуть привчити його до домашнього життя. Вони змирилися, що волохатий втікач не любить спати на дивані й постійно прогулюється біля Вищої школи Леланда або Середньої школи Брета Гарта. Учням Бубба припав до душі й вони почали впускати його до кабінетів навчальних закладів. Відтоді кіт став бажаним гостем навіть серед викладачів. Чотирилапий абсолютно не боїться людей. Після закінчення занять кіт повертається додому, щоб поїсти. Бубба став настільки популярним, що його сторінка у Facebook налічує більше шести тисяч «лайків», а студенти домоглися, аби рудий улюбленець отримав власну студентську перепустку.

Підготувала Ольга ЧОРНА.

Сімейне гніздечко

Колисала мати колиску кленову -
Виспівала доням долю веселкову...
А коли сестрички міцно засинали, -
Сорочки з молитвами тихо вишивала.
На Бога! На Сонце!
На День Золотий!
На ніжність! На усміх!
На погляд ясний!
На долю щасливу, квітуче життя! -
Мережила дітям щастя-вишиття.

На фото Івана ПШОНЯКА: тернополянки Віка та Рената Проць.

Етюд

Куди відпливає літечко?..

Прохолодні ночі і зорі – близько-близько. Тягнуть до сонечка барвисті голівки оксамитові чорнобривці. Ніби сумують за літом. Ще кілька днів і майне воно разом із серпнем ген аж до наступного року.

А небо ще синє-синє. Усміхається крізь мереживо хмар людям уже трішки сумовито – скоро і його затягнуть сірі осінні дощі.

Усміхніться і ви. Час збігає так швидко. Трішки осені, трішки зими... А там крізь весняну зелень знову літечко прийде.

Оксана ТЕРЕН.

Невигадана історія

Не змогла, назвати матір'ю

Валентина не знаходила собі місця. Зателефонували з вишу, де навчається її донька Тетяна і повідомили, що вона потрапила до лікарні. Валентину трясло, як у пропасниці. Що з донькою? Щораз набирала номер Олі, подруги її Тані, але він був поза зоною...

Оля зателефонувала сама. Сповістила, що Таню уже прооперували. Вона іще потребує нагляду і тому Оля відпросилася з навчання. «Не хвилюйтеся, я не залишу Таню. До того ж, із нею в одній палаті лежить ще одна дівчина, мати якої теж наглядає і за Танею» - заспокоювала Ольгу.

І навіщо здався доньці той Тернопіль? Ніби у їх місті гірший виш! Як не вмовляла Тетяну вступати вдома – і про житло дбати не треба, ні сумку збирати – переконати не змогла. Їй, бачте, хочеться уже самостійною бути! А тепер, коли біда прийшла, хоч птахом лети до доньки. Як вона там? Може плаче від болю, чи ускладнення якесь після операції є? Валентина заливалася слізьми: поїхати до Тетянки може лиш через два дні. Начальниця фірми, де вона працює, швидше не відпускає.

І ось Валентина їде у «файне» місто. Його назва завжди стискає їй біля серця, повертає у гіркі спогади. Колись вона теж навчалася у Тернополі. Разом із подругою любили пройтися набережною ставу, годувати соняшниковим насінням голубів на площі, чи просто посидіти у скверику, де весело вигравав фонтан. Тут вона, наївна і юна, покохала Анатолія, з яким згубила і свою дівочу честь і голову.

Валентина міцно стискає повіки. Якраз нині їй не хочеться згадувати те, що усе життя тримало в полоні її думки. Чому вона тоді так вчинила? Адже добре усвідомлювала, що її вчинок – страшний гріх! Досить, досить згадувати, наказує собі Валентина, адже донька не повинна бачити її спустошеною. І уже, мабуть, зачекалася її, бідолашна!

Коли Валентина зайшла в палату, якась жінка напувала Таню курячим бульйоном. «Доню! - вихопилося у неї, - як ти вихудла, рідна моя!» «На такий смакоті я швидко поправлюсь, мамо!» – Таня вдячними очима глянула на маму Ліди, дівчини, що лежала з нею в палаті.

Та подала Валі на серветці камінчики, що вклали Таню на операційний стіл.

Тетяна не раз жалілася на біль у правому підребер'ї, але категорично відмовлялася йти до лікаря. Валентина й гадки не мала, що у доньки ускладнена жовчо-кам'яна хвороба...

З кожним днем Тетяні ставало усе краще. Пішла на поправку і Ліда. «Мабуть, ви замучились, пані. Тут – хвора донька, а вдома – господарка. Не кваптеся. Я пригляну і за вашою донькою!» - запропонувала Валентина.

«Не кличте мене так. Яка ж я пані? Робота в селі знищила мене. Ще, коли чоловік жив – легше було. А одній... Меланією звати мене. А вас?» - мовила мати Ліди.

Меланія... Господи, ну невже таке може бути? Валентині перехоплює подих. Їй здається, що вона ось-ось знепритомніє. Меланія здивовано прицілюється у поблідлу Валентину. Спантеличено прощається. Обіцяє дівчатам принести щось смачненьке. Мовляв, лікар розповів, що їм можна... А Валентина ватяними ногами підходить до ліжка Ліди, втулюється в неї очима. Це розкішне, хвилясте волосся, великі карі очі, ямочки на щоках і навіть родимка на щоці, як у неї. Ось чому їй здалося, що вона уже десь бачила цю дівчину. Та вона ж, як дві краплі води схожа на неї, Валентину, ще юну!

А ще ім'я її матері, це рідкісне і мелодійне ім'я – Меланія – вже не дає сумніватися в тім, що Ліда її, Валентини, донька!

Тоді, близько двох десятків літ тому, вона завагітніла від Анатолія. Він так гарно говорив їй про свою любов, дарував квіти, а коли дізнався про дитину, щез. Валя не могла повірити, що він, завжди такий ніжний, уважний, міг саме тепер залишити її. За порадою подруги пішла до його мами. Гадала, вона зрозуміє її, адже сама виховувала сина одна.

«Іди, звідки прийшла. Мій син - порядна людина, і якби дитя було від нього – нізащо б не залишив тебе», - вона з презирством обвела очима її округлий стан. Валя ридала, божилася, але не змогла зрушити скелю байдужості цієї жорстокої жінки, котра навіть води їй не подала...

Валентина не знала, як їй тепер жити. Повертатися додому – це був не її варіант. Якби жила мама, вона б неодмінно підтримала Валю. А зла мачуха, в якої є своя дитина й так дорікає, що багато коштів йде на Валине навчання. Уявляла, що буде, як вона з'явиться зі своїм прибутком...

Недоспані ночі, страх від невизначеності призвели до передчасних пологів.

«Не хвилюйтеся! Усе буде добре. Гляньте, яка у вас гарна дівчинка!» - мов у тумані, почула слова акушерки. Валя плакала: що чекає її з дитиною? Господиня квартири, тітка Віра, хоч і навідувала її, наполягала відвезти їх з дитиною додому.

А в сусідній палаті теж ридала інша жінка, з гарним іменем – Меланія, в якої народилася мертва донька. Якось вона відкликала Валю. «Віддай мені дівчинку. Ти – молода, ще народиш собі. А я... Розумієш, я більше ніколи не стану матір'ю», – Меланія благальними очима дивилась на Валю.

Ніби заворожена Валя писала заяву, що зрікається своєї дитини і ніколи не буде мати претензій до її нових батьків. Ніби дерев'яною рукою взяла гроші у чоловіка Меланії... Ось і все. Здавалося, тепер вона вільна, але плач дитини ще довго вчувався Валі...

Перевелася на заочне відділення. Вдома пояснила, що тепер згідна з мачухою – стаціонарне навчання справді вимагає багато витрат і вона піде працювати. Згодом вийшла заміж. Народила Тетянку. Скільки разів мучило її сум'яття душі! Якось поділилася наболілим зі священиком.

«Ніколи не пізно покаятися. Богу мила довірлива душа. Головне, надалі бути правдивим у думках, у словах і вчинках» - відповів священик.

Валентина сиділа біля своїх доньок і рій думок наповнював її голову. Чи впізнала її Меланія? Чи слід Тетяні і Ліді розказати правду?

Зранку вона чекала Меланію у дворі лікарні. Шалено гупало в грудях серце. Тривога стискала скроні. Валентина заледве трималася на ногах... Ось худенька постать Меланії наближається до неї.

«Меланіє, не знаю, як вам сказати...» - мовила тихо Валентина.

«Знаю, знаю, Валю, що хочеш сказати. Я теж не спала всю ніч. Давай присядемо на лавочці. Приймемо якесь рішення. І взагалі, як ти гадаєш, чи маємо право розлучати тепер сестер?»

Ось і вся історія, яку розповіла мені моя давня знайома Ліда. Десять літ минуло відтоді, як Валентина з Меланією розкрили своїм донькам таємницю. Ліда рада, що знайшла сестру. Тетяна теж прийняла її. Вона стала хрещеною матір'ю Лідиному синові Вадиму. Не раз і Ліда їздила до Тетяни, де на сусідній вулиці мешкає Валентина. Ліда так і не змогла назвати її матір'ю, як і не наважилася зайти до неї додому...

Марія МАЛІЦЬКА.

Струни серця

* * *

Пливуть полями,
стернями дими,
утомлені і сиві -
на вітер опираються легенько.
Зітхає вслід
гарячий серпень:
- Це стелеться дорога до зими.
Пливуть дими, немов роки,
наче вчорашні дні,
що розгубились,
мов розірвані коралі.
Буває, присідають
на пожовклі спориші,
погомонять, спочинуть,
і мандрують далі.
Пливуть дими
і одягають світ
у сизі льолі,
які пахнуть картоплинням.
Гіркі, немов чаї із полинів...
Аж на душі щемливо і дитинно.
Пливуть дими,
наче старі діди,
які в своїх літах
чи загубились, чи то
заблукали...
Мов хмари, що з розхристаних
і розкуйовджених небес
на землю ненароком впали...

* * *

Ти схожий на долю,
яка вже ніколи не збудеться,
Схожий на спогад,
який не забудеться.
Схожий на вітер,
що марно шукає
загублені в світі дороги.
Схожий на літо,
що поспішає несамовито.
Схожий на день
вересневий зрадливий -
вранці сонцем цілує,
удень холодить душу зливою.
Схожий на сон,
який неможливо зловити.
Схожий на сум
на мольберті вечірнього неба,
на колись недописаний вірш,
на згубу, якої шукати не треба...

Ольга ЧОРНА.

Життя, як воно є

Обіймаю тебе крильми

«Сьогодні встала раніше. Чомусь сни останнім часом чорно-білі. І немає ніякого бажання дивитися їх до світанку. Сумую без тебе, мій дорогий, але більше не плачу, як ти й просив. Бо знаю, що від моїх сліз тобі важко, болить твоя світла душенька, а хочеться, щоб вона знайшла прихисток і була спокійна...» Олеся поставила три крапки і закрила зошит.

День видався теплим і сонячним. У селі ніколи сидіти вдітку. Роботи хоч відбавляй. Жінка прокинулася по п'ятій. Просапала грядки, попралася по господарству, підмела цементовані доріжки від тополиного пуху. Поки сонце не піднялося, бо потім потрібно ховатися, щоб не засмажитися на пательні дня. У хаті прохолодно. Тишу відмірюють тільки монотонні кроки годинника на стіні. Але ця мертва тиша рвала серце Олесі. Три місяці минуло, як вона поховала чоловіка. Три місяці без світла, без сну, без думок, без серця... вона так звикла бути з ним поруч завжди, що й тепер весь час розмовляла вголос. Що б не робила, куди б не йшла – говорила і говорила зі своїм Михасем. Сусіди співчутливо хитали головами – геть з розуму зійшла, ходить посміхається сама до себе, але й розуміли – хіба ж можна безболісно пережити смерть близької людини?

Михайло з Олесею і не пожили для себе, не натішилися своїм тихим сімейним щастям. Рік усього, як одружилися, хатину в селі батьківську відремонтували. Щасливі були, як діти! Обсадилися, обсіялися мріями про майбутнє і жили б собі у парі хоч би й до ста років. Але у Господа свої плани, він забирає молодих і красивих, бо навіщо йому там, в раю інакші янголи? Лише так, лише най, най, най...

Олеся дістала з шафи чоловікову сорочку, заплющила очі й вдихнула ще не вивітрений запах. Притисла до грудей і прилягла на диван. Перед очима, мов плівка з діафільму. Крутиш, крутиш речечку, а кадри змінюються один за одним...

Вони познайомилися тут таки в селі, коли Олеся, студентка педвузу, приїхала на літню практику. Якось з дітьми на вулиці розважалися-гралися. Шкільний майданчик межував із чиєюсь присадибною ділянкою. Олеся тоді ще й не здогадувалася, що згодом це буде її двір. А тоді... звернула увагу на симпатичного хлопця, який косив на городі. Ішов легко, ніби плив, рівні покоси шовкової трави лягали підтягті йому під ноги, сонце витанцьовувало на міцних чоловічих руках і засмаглій спині. Дівчині аж подих перехопило, таким він видався їй надзвичайним і красивим. Дійшовши до краю, хлопець став підклепати косу, і вона змогла полюбуватися його обличчям. Він і гадки не мав, що за ним хтось так нахабно підглядає. Олеся підійшла до саморобного плоту, який позначав межу.

- Вибачте, хотіла запитати вас, - звернулася до косарика, але він ніяк не відреагував на її слова і далі преспокійно й впевнено гострив косу.

Дівчина спробувала голосніше, але реакція та ж сама. Аж розсердилася.

- А він глухонімий, - поруч вигулькнула білобриса голова одного з її учнів. – Його Михасем звати.

Дівчина розгублено так і стояла біля плоту. Глухонімий?

Михайло проклав ще один покіс і зупинився якраз навпроти неї, посміхнувся так променисто, глянув в очі, ніби аж у саму душу, приклав долоню до серця і хитнув головою, вітаючись. І вона йому посміхнулася у відповідь... Так і почалася історія їхнього кохання.

І з'явився цей товстезний зошит, в якому Олеся писала йому про свої почуття, про свої бажання і мрії, в якому й досі ховаються теплі слова його признань і таємних бажань. Після одруження вони не розлучалися ні на день. Олеся постійно говорила, а Михась цілував її смачні вуста і здавалося щасливішого чоловіка в усьому світі не знайти. Замість тисячі слів, яких сказати не міг, він віддавав їй усього себе, свої дотики жагучі й ніжні водночас, свої погляди, свої цілунки. Олеся потрохи вчилася його мові. Вдячно цілувала його пальці, які промовляли їй «кохаю тебе, моя єдина, і ніколи не покину». Ніколи не покину...

...У той чорний день Михась поїхав із сусідом до млина. Щоб скоротити шлях, гайнули навпрошки через поле. Дарма, що звечора дощ був, дорога протряхла і вантажівка легко йшла по грунтівці. Але таки сіла в черговій калюжі, яка лиш на перший погляд здавалася мілкою. Сусід почав газувати і ще більше погруз у багнюку. Жестами показав Михайлові, щоб той вийшов з кабіни, треба було підштовхнути, інакше ніяк. Михайлові не вперше. Своїм дужим плечем вперся у кузов. Раа-аз, два-а-а-а! Машина розгойдувалася і поволі піддавалася й рухалася вперед. Ще кілька хвилин і калюжа залишилася позаду. Михайло нагнувся, щоб сяк-так обтрусити штани. Знав би, що у цей момент сусід-роззява випадково здасть назад, машина на швидкості покотилася, глухий удар і Михайло залишився лежати у тій таки калюжі. Переляканий водій замість того, щоб заглушити двигун і намагатися витягти постраждалого, щодуху натиснув на газ. Вантажівка смикалася в болоті вперед-назад і волочила за собою бездиханне тіло...

...Хлопцям з млина уже час давно було б повернутися. Олеся накрила на стіл і все чекала. Якесь недобре передчуття було. Якось млосно так у грудях. «Видно, дощ буде, то воно ото і крутить щось мною», - заспокоювала свою тривогу. Загавкав собака в дворі. Жінка кинулася на поріг. Дружина Степана, сусіда, з яким Михась поїхав до млина, кинулася Олесі в ноги:

- Олесечко, рибочко, не губи нас, прости нас, серденько! Що ж воно тепер буде, горе ж яке! Горечко ж яке, що ж ти наробив, Степане!

Жінка голосила. А Олесі світ поплив перед очима. Бігти! Кудись бігти, щось робити, рятувати! Вибігла за ворота. На траві сидів Степан, весь мокрий, трясся, мов у лихоманці й плакав, як дитина. Мов крізь сон його страшні слова: я ж не навмисно... а він же глухий... а я... в дзеркало... а борт... і все... і його... немає більше Михася... будь проклятим цей день! Я ж не навмисно... не думав же...

І ніхто не думав. Спочатку ненависть накрила така, що гадала сама Степана уб'є. Всадить ножа в груди і хай здохне скотина! Але то тільки біль і горе говорили у її серці. Після похорону хотіла, щоб Степана посадили, щоб відповів... А потім... подивилася на четверо діток, на дружину, на самого Степана, який просто зчорнів за ті дні... Що воно уже змінить? Михайлика їй ніхто не верне...

Сусіди виїхали з села. Хату продали. Господь усе розставить на свої місця.

«Де б я не був, і що б зі мною не було, знай – ти найкраще, що трапилося в моєму беззвучному світі. Одне тільки тебе прошу – ніколи не плач, бо своїми слізьми ти розриваєш мене навпіл. Якби ж я міг втішити тебе, сказати ті найсокровенніші слова, якими сповнена моя любов до тебе! Читай моє серце, воно про все розповість. Де б я не був і щоб зі мною не сталося. Обіймаю тебе крильми. Навіки твій М.»...

Анжела ЛЕВЧЕНКО.

Утомленим від спеки потягом люди поверталися з моря. Засмагли. Відпочили. Вели мирні розмови, покрикували на неслухняних дітей...

Маленькі дівчатка не повинні бачити,

як плачуть солдати

У вагоні їхали троє солдатів - старший і двоє молодих. Один узагалі скидався на хлопчака. Засмаглі у «східному пеклі». Втомлені. Мовчазні. Повернулися додому. Хтозна, чи надовго...

Мама дістала з сумки великого персика. Дала доньці. Мала, очевидно, ще дошкільня, покрутила смаколика в руках, несміливо підійшла до сусідів-військових і простягнула персика найстаршому. Той знітився, усміхнувся, подякував маленькій. Вона радісно пострибала до мами.

Молода жінка дістала ще два персики, щось шепнула доньці на вушко і малеча понесла смачні презенти для двох інших солдатів.

Подякували. У старшого по щоці потекла сльоза. Повернув голову до вікна. Маленькі дівчатка не повинні бачити, як плачуть солдати...

Ольга ЧОРНА.

Кохана подала Йому руку...

Тернопіль. Вони зайшли у тролейбус. Він - молодий, високий, гарний. Опирався на милицю і на Її руку. Мабуть, це була Його кохана. Обручок не мали.

Біля дверей сиділа молода мама з шести- чи семирічною дитиною. Глянула, відвернулась до вікна. Не запропонувала сісти.

- Сідай, сину, - казала старша жінка з сумними очима, одягнена при більш, ніж 30-градусній спеці, у все чорне.

Подякував. Усміхнувся добре, якось дитинно.

- Звідти? - запитала жінка.
- Звідти, - відповів він.
- Поранили?
- Так. Мав операцію. Але все буде добре. Трохи підлікуюся - і на Схід. Там хлопці...

- Все у нас буде добре, - додала Вона. І ніжно погладила Його темне волосся.

На зупинці, біля залізничного вокзалу, вони виходили.

- Бережи себе, сину, - сказала жінка з сумними очима.

Подякував.

Кохана подала Йому руку.

Він усміхався ніжно і дитинно.

Хай береже тебе Бог, солдатику. І твою кохану. І ваше кохання...

Ольга ЧОРНА.

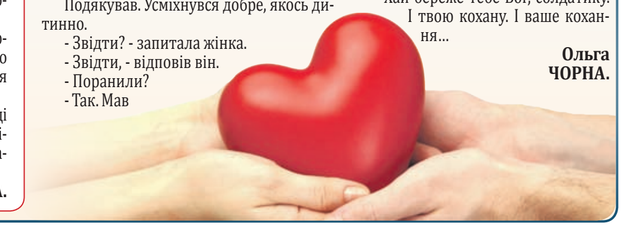

«ТЕРНОПІЛЬ» не визнає авторитетів

Відбулися поєдинки 1/16 фіналу розіграшу Кубка України.

«Динамо» практично основним складом не залишило шансів «Гірнику-Спорт», забивши 6 м'ячів без відповіді. Хет-трик в активі Андрія Ярмоленка.

Відтак на початку свого дев'ятого сезону він став лише п'ятим київським динамівцем, якому вдалось забити як мінімум 100 голів. Усього за кілька хвилин Андрій відкрив і другу сотню і тепер на його рахунку 101 забитий м'яч (71 гол у чемпіонатах України, 15 - в Кубку і 15 - в єврокубках).

Випереджають його у цьому списку наступні видатні гравці: Олег Блохін (266 голів), Сергій Ребров (163), Максим Шацьких (142) та Андрій Шевченко (124).

«Шахтар» зіграв тими виконавцями, які не були задіяні в Австрії минулої середи. Але це не завадило гірникам впевнено розібратися з київським «Арсеналом».

Третю «велику» перемогу здобув «Гірник», який вдома буквально не залишив надій на проходження далі вчорашньому представнику еліти – «Іллічівцю» - 3:0.

У ще одній парі, де мірялись силами два колективи з Першої ліги, також виграв менш досвідчений. Дебютант цього дивізіону «Оболонь-Бровар» засмутив у Сумах однойменний клуб.

Досить спокійно торували шлях до 1/8 фіналу КУ «Чорноморець», «Олександрія», «Волинь» та «Олімпік».

Ще у 2-х поєдинках для визначення, хто продовжить участь у перегонах, не вистачило ані 90-та, ані 120-ти хвилин. Так, «Ворскла» не втримала мінімальний рахунок на свою користь, але у серії пенальті гості були вправнішими.

А от «Карпатам» під час тієї ж процедури пощастило менше. У Кіровограді саме львів'яни вийшли вперед, проте господарі зуміли відіграться, а у серії пенальті «Зірка» була вправнішою.

Ще один представник еліти здався в основний час - «Металіст» поступився досить скромному на сьогодні «Миколаєву».

Один із найпізніших перших голів у основний час був забитий у «Зорі» Одеської області, де місцеві «Балкани», не маючи професійного статусу, чинили гідний опір «Дніпру». І лише Руслан Ротань на 84-й хвилині приніс гостям скромний виграш. А розв'язка у суперечці «Геліоса» та «Говерли» взагалі настала на останній компенсованій хвилині до основного часу. Таким чином, Харків все ж буде представлений в 1/8 фіналу.

Завершиться програма 1/16 фіналу Кубка України у Херсоні, де місцевий «Кристал» приймав «Зорю» і поступився з розгромним рахунком 0:5.

«Миколаїв» (1Л) – «Металіст» Харків – 2:1.
«Зірка» Кіровоград (1Л) – «Карпати» Львів – 1:1 (с. п.– 5:4).
«Десна» Чернігів (1Л) – **«Ворскла»** Полтава – 1:1 (с. п.– 2:4).
«Балкани» Зоря (ам.) – **«Дніпро»** Дніпропетровськ – 0:1.
«Мир» Горностаївка (2Л) – **«Чорноморець»** Одеса – 0:2.
«Арсенал-Київ» (2Л) – **«Шахтар»** Донецьк – 0:3.
«Суми» (1Л) – **«Оболонь-Бровар»** Київ (1Л) – 0:1.
«Авангард» Краматорськ (1Л) – **«Олександрія»** – 1:3.
«Гірник» Кривий Ріг (1Л) – «Іллічівець» Маріуполь (1Л) – 3:0.
«Геліос» Харків (1Л) – «Говерла» Ужгород – 1:0.
«Нафтовик-Укрнафта» Охтирка (1Л) – **«Олімпік»** Донецьк – 0:2.
«Гірник-Спорт» Комсомольськ (1Л) – **«Динамо»** Київ – 0:6.
«Інгулець» Петрове (2Л) – **«Волинь»** Луцьк – 0:2.
«Кристал» Херсон(1Л) – **«Зоря»** Луганськ – 0:5.

Такі матчі уболівальники запам'ятовують надовго. У суботу, 22 серпня, ФК «Тернопіль» протистояв «Металургу» із Запоріжжя і впевнено переграв авторитетного суперника!

Зі стартових секунд поєдинку ФК «Тернопіль» абсолютно без жодної поваги до гостей, кинувся на їх ворота і цей штурм увінчався взяттям воріт - 1:0.

«Металург» спробував налагодити контргру, однак тернополяни раз за разом перехоплювали м'яча в центрі поля, обрізаючи половину гравців гостей.

Та все ж «Металург» значно активізувався і створив кілька небезпечних моментів. У результаті красиву комбінацію гостей в стінку, з тонким гольовим пасом замкнув Жураховський і зрівняв рахунок - 1:1. Так завершився перший тайм.

Друга половина знову розпочалася стартовим штурмом від тернополян. ФК «Тернопіль» міцно і надовго заволодів ініціативою, «Металург» навіть і не мріяв про контргру. Тим паче, що під час чергової атаки завдяки зусиллям нашого захисника Ігоря Курила м'яч знову опинився у сітці воріт гостей – 2:1.

Тренер запорізького клубу кинув у бій всі резерви, але за кілька хвилин гості знову пропустили – 3:1.

Останні хвилини матчу утримали глядачів у напрузі. Та «металурги» збилися на навіси, чим полегшили завдання Курила і партнерів. Матч так і завершився перемогою тернопільських муніципалів.

Наступний раунд кубка буде складатися з двох матчів, а це означає, що ФК «Тернопіль» ще, як мінімум, двічі випробує себе прем'єрліговим суперникам.

Єврокубки

Після першого вдалого поєдинку на виїзді проти «Рапіда» є всі підстави сподіватися, що донецький «Шахтар» таки пройде австрійський клуб і потрапить до групового турніру Ліги Чемпіонів.

А от з київським «Динамо» все дуже просто. Киян будуть обирати з третього кошика, а отже їхніми суперниками по групі швидше всього не стануть «Базель», «Севілья», «Ліон», «Олімпіакос», «Спортінг» та «Галатасарай». Це все із 90% імовірністю, адже відбір ще триває.

А от «Шахтар» має шанс застрибнути із третього кошика до другого. Це станеться у тому випадку, якщо хтось із трійки «МЮ», «Валенсії» та «Байєра» не пройде кваліфікацію. І якщо перші двоє вже практично у груповому раунді, то «Байєр» програв на виїзді «Лаціо» із рахунком 0:1.

У першому матчі раунду плей-офф Кубка Ліги Європи луганська «Зоря» на київському стадіоні не змогла здобути позитивний результат проти польської «Легії». Гол Міхала Кухарчика після кутового та серії скидок став вирішальним. Вже наступного четверга на команду Вернидуба чекає виїзд до Варшави, де їм необхідно забивати.

Ясно, що справа темна

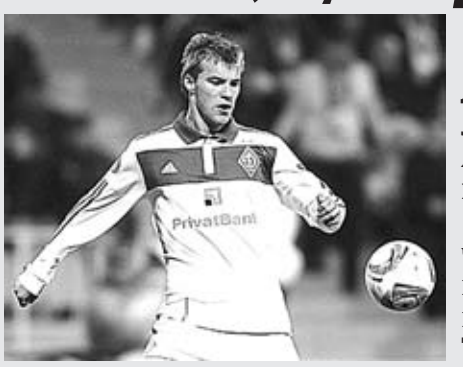

Англійський «Евертон» відмовився від ідеї придбання лідера «Динамо» Андрія Ярмоленка через неясність у процесі перемовин.

Натомість англійці переключились на іншого гравця УПЛ Бернарда з «Шахтаря». Проте, гірники спростовують дану інформацію. Тим часом, як пишуть у деяких ЗМІ, півзахисник київського клубу Андрій Ярмоленко може суттєво допомогти своєму першому клубу з фінансами. Оскільки чернігівській "Десні" належить 50 тис доларів з потенційного трансферу Андрія, тому вони також зацікавлені у ньому і планують побудувати нове футбольне поле. Також поширилися чутки, що київське «Динамо» вже знайшло заміну Андрію Ярмоленку. У випадку, якщо Андрій таки покине Київ, йому на заміну прийде півзахисник «Ворскли» Артем Громов. «Біло-сині» вже почали попередні переговори з полтавчанами і готові віддати за 25-річного гравця до 2 млн євро.

Бокс

Українки здобули вісім нагород

В Угорщині пройшли вирішальні поєдинки чемпіонату Європи з боксу серед юніорок та молоді.

За результатами фінальних двобоїв збірна України отримала одну золоту нагороду, яку поклала до скарбнички команди представниця юніорської збірної Катерина Рогова.

Окрім того, в активі команди також п'ять срібних медалей і дві бронзи.

Юніорки: Ольга Возняк (срібло), Катерина Рогова (золото), Софія Неділько (бронза), Олександра Харитонюк (бронза), Кароліна Махно (срібло), Юлія Дядюк (срібло).

Молодь: Юлія Дем'яненко (срібло), Валерія Манчак (срібло).

Кличко думає про перспективу

Український боксер Володимир Кличко назвав своїх головних конкурентів на найближче майбутнє.

"Британець Ентоні Джошуа - один з найталановитіших боксерів-супертяжів. Якщо він продовжуватиме так виступати, як він робить це зараз, то увійде до історії. У нього величезний потенціал.

Ще один серйозний конкурент - Роберт Хеленіус з Фінляндії. Є ще декілька молодих боксерів, у яких хороші рейтинги. Зараз вони маловідомі, але можуть конкурувати з чемпіонами, у тому числі і зі мною» - сказав він.

А ось свій наступний бій Володимир Кличко проведе проти Тайсона Ф`юрі у Німеччині. Уже сьогоднішні на «Еспіріт-Арену» у Дюссельдорфі, де відбудеться цей поєдинок, продано 40 тисяч квитків. А враховуючи те, що до бою залишилося майже два місяці, то практично немає сумнівів, що на 51-тисячний стадіон зможуть потрапити далеко не всі бажаючі.

«Еспіріт-Арена» є добре знайомою для Кличка. Тут він перемагав Едді Чемберса та Жана-Марка Мормека. А ось для британця бій на футбольному стадіоні буде першим досвідом у кар'єрі.

А як буде насправді?

Південноафриканець Джонні Мюллер впевнений, що завдасть Олександру Усику першої поразки на профі-рингу.

"Я дуже довго готувався до цього бою і не сумніваюсь у перемозі. Програвати не у моєму стилі. Усик - шульга, він схожий на Томаса Вестхайзена, з яким я спарингував. Але Томас швидший за Усика, та й удар у нього на порядок потужніший", - заявив Мюллер.

Нагадаємо, захист титулу інтерконтинентального чемпіона за версією WBO у важкій вазі Олександра Усика відбудеться 29 серпня в Києві.

Як Віктор Впізнай Світ за 180 євро на Монблан сходив

“Не відмовляйте собі у своїх мріях – і ви досягнете вершин світу”, – каже мандрівник із невеликого села

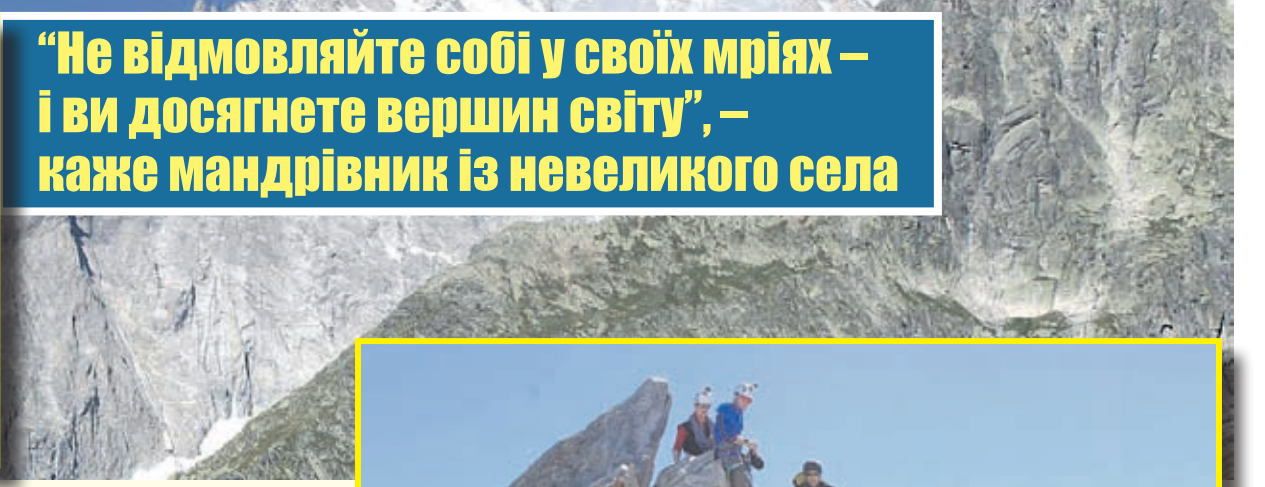

Віктор Гоцалюк – великий волоцюга не тільки рідної Тернопільщини, а й України. Тому й назвисько собі вибрав Впізнай Світ, бо відчуває смак життя, тільки коли бачить на власні очі нові обрії та міряє кілометри ногами.

Сам у дорозі до мрії

Віктор народився у місті Хоросткові на Тернопільщині, а нині мешкає із родиною неподалік – у селі Клювинці. Можна сміливо сказати, що проходив хожденими та неходженими шляхами всі Карпати, був неодноразово на Кавказі, у Татрах, мандрував Румунськими Карпатами. Замріявся колись про Ельбрус – і такі підкорив цю непросту вершину. Цього літа попереду були Альпи та найвища вершина Європи – вкритий снігом і льодовиками Монблан.

У такі далекі подорожі Віктор неодноразово вирушав разом із друзями. Коли попереду непросте сходження на гору, то партнер просто необхідний. Це той, з ким надійно, хто справді може врятувати життя. Монблан – доволі складна вершина, вимагає необхідного досвіду, адже висота 4810 метрів – це гострі шпилясті гірські хребти, замерзлі водоспади, льодяні тріщини і ще безліч небезпек і неочікуваних труднощів. Однак цього разу довелося вирушати в мандрівку самому.

– Найбільшою проблемою для мене були навіть не гроші, а люди. Як і за які гроші їхати, я придумав уже давно, а от з ким? Кликав своїх знайомих, але ні в кого не виходило ні по часу, ні по грошах, – розповідає Віктор.

Відступати від запланованого не в характері мандрівника. Відстанню в 1846 км від Тернополя до міста Курмайор в Італії, яке розташоване біля підніжжя гори, налякати цього чоловіка неможливо. І Монблан з кожним відкладеним євро ставав усе ближчим. Такий маршрут не пропонують туристичні агенції, тому мусив сам продумати, на що потрібні будуть гроші, а на чому можна зекономити.

– Основні затрати – це, звичайно, дорога, – розповідає Віктор. – В Італії можна пересуватися автостопом взагалі без грошей, але туди треба доїхати. Однак найбільше я хвилювався за мову, бо італійської не знаю зовсім, а англійську тільки трішки.

Чай із топленого снігу

До Італії Віктор добирався самостійно з кількома пересадками. Спершу поїхав у Польщу, а звідти добрався до італійського міста Мантуя. Європейське місто вже “пристосувалось” до туристів, каже мандрівник, тому людині без знання мови не складно було купити квиток.

– Орієнтуватися теж було просто, адже на квитку вказані всі точки, де треба пересаджуватись. Коли пересідав у Мілані, то питав у перехожих, і мені без проблем показали, де мій потяг. Там 25 колій! Так доїхав до міста Аоста – це за 35 кілометрів до кордону з Францією. Спав просто неба і на залізничному вокзалі.

Далі мандрівник купив квиток до міста Курмайор – відомого італійського гірськолижного курорту. Саме звідти починається шлях до Монблану. Для того, щоби полегшити дорогу, можна скористатись послугами фунікулеру, який підніме мандрівника до висоти 3450 метрів. Його називають ще восьмим чудом світу, але скористатися такою можливістю Віктор собі не дозволив – квиток на це диво коштує від 35 до 65 євро залежно від вибраної кінцевої зупинки.

Мандрівник зізнається: за ці гроші він міг купити додому подарунки, на які чекали син, донька і дружина Світлана. Тож як справжній турист, почав сходження від підніжжя гори. Ішов шість годин. Піднімався сам. Лише коли дійшов до снігів, почув голос поляка, а далі побачив табір. Там стояли п’ять наметів англійців, були австрійці, поляки, бразильці. Втома була така, що не мав сили навіть поїсти: розклав намет і ліг спати. Харчами дорогою до вершини, згадує мандрівник, не перебирав. Мав розкладну туристичну плитку, тож варив каші без солі та сніг топив на чай.

На льодовику – без страховки

– Виїхавши у четвер з України, у неділю я вже дивився на засніжені Альпи, – розповідає Віктор. – До Франції можна було пішки зайти за три години. Гірськолижники, купуючи абонемент, отримують можливість їздити схилами обох країн. З італійського боку це курорт Курмайор, а з французького – Шамоні.

Сходження до вершини Монблану Віктор розпочав 6 серпня, у свій день народження. Ішов за зв’язкою з сусіднього намету сам.

– Дорогою бачив каменепад, навколо пролітали каменюки, все валилося хвилин п’ятнадцять, – згадує чоловік. – Далі був сніг і льодові тріщини, вони там всюди, треба бути дуже обережним. Я мріяв потрапити в крижану печеру – і потрапив! Коли дійшли до льодовика, довелося пересуватися без страховки, а що було робити? Або ідеш, або ніколи не підкориш жодної вершини, – переконаний Віктор.

У день сходження на своїй сторінці у “Фейсбуці” він написав: “Сьогодні я заново родився”. Віктор був на вершині Монблан на висоті 4810 метрів над рівнем моря у свій 36 день народження.

Вночі замерзав, удень обгорав, раз спав у притулку для туристів, але всі ті труднощі варті того, щоби таки подивитися з найвищої вершини Європи на світ, каже мандрівник.

На подорож Віктор витратив усього 180 євро. На запитання, як йому це вдалося, він з усмішкою відповідає: не відмовляйте собі у своїх мріях – і ви досягнете вершин світу.

Олена МУДРА.
Фото з архіву Віктора ГОЦАЛЮКА.

Баклажанами смакуєм – літо в банки консервуєм

У холодні зимові вечори ніщо так смачно і ароматно не нагадає про літо, як красиві, барвисті баночки домашніх консервацій. В останні дні серпня найчастіше притягують наші погляди яскраві помідори, баклажани і перчики. Сьогодні ж візьмемося за «синенькі». Баклажани називають овочами довголіття. Адже вони знижують концентрацію холестерину в крові, сприяють розчиненню бляшок на стінках кровоносних судин. Калій, якого у баклажанах багато, стимулює роботу серця, а також виводить з організму зайву рідину. Відомо, що баклажани підвищують гемоглобін, а це особливо важливо для дітей і вагітних. Інші речовини в цьому овочі допомагають підтримати сольовий баланс, розщеплюють жири і стимулюють роботу кишечника. Отож, беремося до роботи. Якщо баклажани не ростуть у вас на грядці, на ринку обирайте молоденькі, невеликі, щоб і гіркоти, і насіння в них було менше. Обов'язково пружні, блискучі і темно-фіолетові. А «Наш ДЕНЬ» пропонує вам цікаву підбірку рецептів. Не зволікайте, ловіть літо у банки і тоді взимку за родинним столом вам будуть не страшні ані морози, ані поганий настрій!

Особливі баклажани

ПОТРІБНО: 6 кг баклажанів, 1,2-1,5 кг перцю, 3 стручки паприки, 5 головок часнику, пучок кропу, пучок петрушки. Маринад: 1,2 олії, 750 г оцту, 3 скл. цукру, 3 ст. л. солі.

ПРИГОТУВАННЯ: перець, часник і паприку змолоти на м'ясорубці, порізати зелень. Баклажани почистити, нарізати кружальцями і варити в маринаді порціями та витягувати на сито. У маринад додати перець, часник, паприку. Закип'ятити. Викладати в банки шарами баклажани, часник, перець, паприку і залити маринадом. В середньому виходить 14 півлітрових банок.

Ікра з баклажанів

ПОТРІБНО: баклажани, цибуля, помідори, часник, сіль, чорний перець.

ПРИГОТУВАННЯ: баклажани порізати на половинки, посолити і на 1 годину залишити, щоб виділився сік. Спекти баклажани в духовці, охолодити, зняти шкірку, порізати на пластинки і обсмажити в борошні. Цибулю і помідор подрібнити і обсмажити на сковорідці. Змолоти баклажани, цибулю, помідор і ще одну сиру цибулю і помідор. Посолити і поперчити ікру, додати часничок до смаку і поставити в холодильник.

Баклажани "Грибні"

ПОТРІБНО: 4 кг баклажанів, 1 кг цибулі, 200 г олії, 700 г майонезу, 1 пакетик грибної приправи.

ПРИГОТУВАННЯ: баклажани почистити, нарізати кубиками, скласти в каструлю, залити водою і варити 10 хв. Цибулю порізати кубиками і протушити з олією. Баклажани з'єднати з майонезом, цибулею і приправою. Пробувати, щоб не пересолити. Все розкласти в банки і стерилізувати 40 хв.

Баклажани в перцях

ПОТРІБНО: 60 перчин, 20 баклажанів.

МАРИНАД: 0,5 л води, 0,5 л олії, 2 скл. оцту, 100 г солі, 15 г цукру. Соус: 1,5 л томатного соку, 1,5 скл. цукру, 1 скл. олії, 0,5 скл. оцту.

ПРИГОТУВАННЯ: підготовлений перець проварити в маринаді 3-4 хв. У ньому ж варити до готовності почищені баклажани, порізані вздовж на пластинки. Ними начинити перець, викласти в банки і залити соусом. Стерилізувати літрові банки 20 хв.

«Пекельні» баклажани

ПОТРІБНО: 10 кг баклажанів, 0,5 л оцту, 200 г часнику, 200 г стручкового гіркого перцю, 0,5 кг солодкого перцю, 0,5 л олії, 10 горошин чорного перцю, лаврове листя, петрушка, сіль за смаком.

ПРИГОТУВАННЯ: баклажани відварити у підсоленій воді до м'якості, вийняти і покласти під гніт. Через 5 год. розрізати на кілька частин і обсмажити в олії.

Паралельно приготувати соус: солодкий і гіркий перець, часник пропустити через м'ясорубку. До маси додати 50-100 г олії, оцет і решту олії. У банки складати шарами: баклажани - соус і т. д. Стерилізувати 15-20 хв.

Баклажани з часником

ПОТРІБНО: 5 кг баклажанів, часник, зелень.

МАРИНАД: 1 скл. оцту, 1 скл. води, 0,5 скл. цукру, 2 ст. л. олії, 2 ст. л. солі, 0,5 л томатної пасти, перець.

ПРИГОТУВАННЯ: баклажани нарізати кружечками (товщиною до 1 см), посолити і поставити на 30 хв., щоб вийшла гіркота, а потім обсмажити в олії і скласти у каструлю. Залити все маринадом. Варити 30 хв. Розкладати у простерилізовані банки шарами: баклажани - дрібка часнику - дрібка зелені (зверху повинен бути шар баклажанів), швидко закрити і накрити ковдрою до вистигання.

Салат «Десятка»

ПОТРІБНО: 10 баклажанів, 10 стручків солодкого болгарського перцю, 10 невеликих цибулин, 10 помідорів, 1 скл. олії, 0,5 скл. оцту, 1-2 скл. томатного соку, 1 ст. л цукру, 2 ст. л л. солі.

ПРИГОТУВАННЯ: влити в каструлю олію, оцет, цукор, сіль і закип'ятити, влити томатний сік. У киплячий маринад занурити порізані на скибки (довжиною 3-4 см і завтовшки 1,5-2 см) баклажани, порізану на 8 частин цибулю і перець, помідори — на 4-6 частин. Не мішати, достатньо струсити каструлю. Варити 30 хв., розкласти у банки. Стерилізувати півлітрові банки 20 хв.

Лечо з баклажанами

ПОТРІБНО: 2 кг баклажанів, 2 кг помідорів, 1 кг перцю, 600 г цибулі, 600 г моркви.

ПРИГОТУВАННЯ: баклажани нарізати кружечками, посолити, залишити, щоб вийшла гіркота. Обсмажити в олії. Помідори пропустити через м'ясорубку і варити 30 хв., додати моркву, натерту на терці, цибулю нарізану кільцями і дрібно нашаткований перець. Все разом тушкувати 30 хв. Наприкінці додати сіль і 1 головку подрібненого часнику. Стерилізувати півлітрові банки 15 хв.

Салат із баклажанів і квасолі

ПОТРІБНО: 4 кг баклажанів, 3 кг помідорів, 2 кг солодкого перцю,1 кг моркви, 1 кг квасолі (татарки) провареної.

ПРИГОТУВАННЯ: баклажани і помідори нарізати великими шматками, перець - соломкою, моркву натерти на тертці. Все, окрім квасолі, скласти у каструлю і тушкувати. До всього додати 1 л олії, 300 г цукру, 100 г солі, 150 г оцту. Тушкувати 1 год. Наприкінці додати квасолю, 400 г подрібненого часнику, посічену зелень петрушки та кропу. Стерилізувати 20 хв.

Фірмова ікра

ПОТРІБНО: 5 кг баклажанів, 1 кг цибулі, 1 кг моркви і 2 кг солодкого перцю, олія, томатний сік, спеції.

ПРИГОТУВАННЯ: всі овочі почистити і дрібно нарізати. Потім кожен інгредієнт обсмажити окремо на сковорідці. Далі скласти все в каструлю, додати трішки олії і залити томатним соком. Посолити, поперчити до смаку і варити близько години. Потім гарячу розкласти у простерилізовані банки і закрутити.

Баклажани з перцем і помідорами

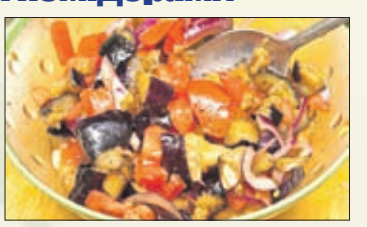

ПОТРІБНО: 3 кг баклажанів, 1,5 кг помідорів, 5 солодких перців, 1-2 гіркі стручкові перці, 3 головки часнику, 100 г олії, 100 г оцту, 2 ст. л. солі, 2 ст. л. цукру.

ПРИГОТУВАННЯ: баклажани нарізати вздовж і поперек півкільцями або брусочками. Перець, часник і помідори подрібнити блендером. Додати оцет, сіль, цукор і олію. Додати нарізані баклажани і поставити на вогонь, довести до кипіння і варити 15-20 хв. Розкласти приготовлені баклажани у простерилізовані банки і закрити. Перевернути банки і накрити ковдрою.

Баклажани по-грецьки

ПОТРІБНО: 3 л томатного соку (або перекручених томатів), 2 ст. л. солі, 1 скл. цукру, 0,5 скл. оцту, 1 скл. олії, 3 кг баклажанів, 1 кл солодкого перцю, 4 шт. гіркого перцю, 1 скл. часнику.

ПРИГОТУВАННЯ: томатний сік закип'ятити, додати сіль, цукор, оцет і олію. Баклажани нарізати кружальцями, перець скибками. Додати овочі в киплячу суміш і варити 20 хв. За той час підготувати 1 склянку часнику і наприкінці вичавити його в каструлю. Закип'ятити і розлити в стерилізовані банки, закрутити. Виходить близько 6 літрів.

Соте з баклажанів без оцту

ПОТРІБНО: 2 кг баклажанів, 1 кг помідорів, 400 г цибулі, 4-6 морквин, 4-6 болгарських перців,1 скл. олії, 0,5 скл цукру, 2 ст. л солі, 3-4 зубки часнику, пучок петрушки, можна ще селери, лавровий лист, можна взяти ще 3- 5 шт. гіркого перцю, але без насіння.

ПРИГОТУВАННЯ: нарізати баклажани кубиками, цибулю дрібненько, помідори-дольками, перець - скибочками, моркву - потерти, зелень - дрібно посікти. В каструлю скласти помідори і перець, засипати їх сіллю і цукром , почекати поки пустять сік. Далі налити туди ж олію, скласти решту компонентів, поставити на вогонь, тушкувати 40 хв., помішуючи. Часник додати за 2-3 хв. до готовності. Закрутити в банки. Виходить 4 л банки.

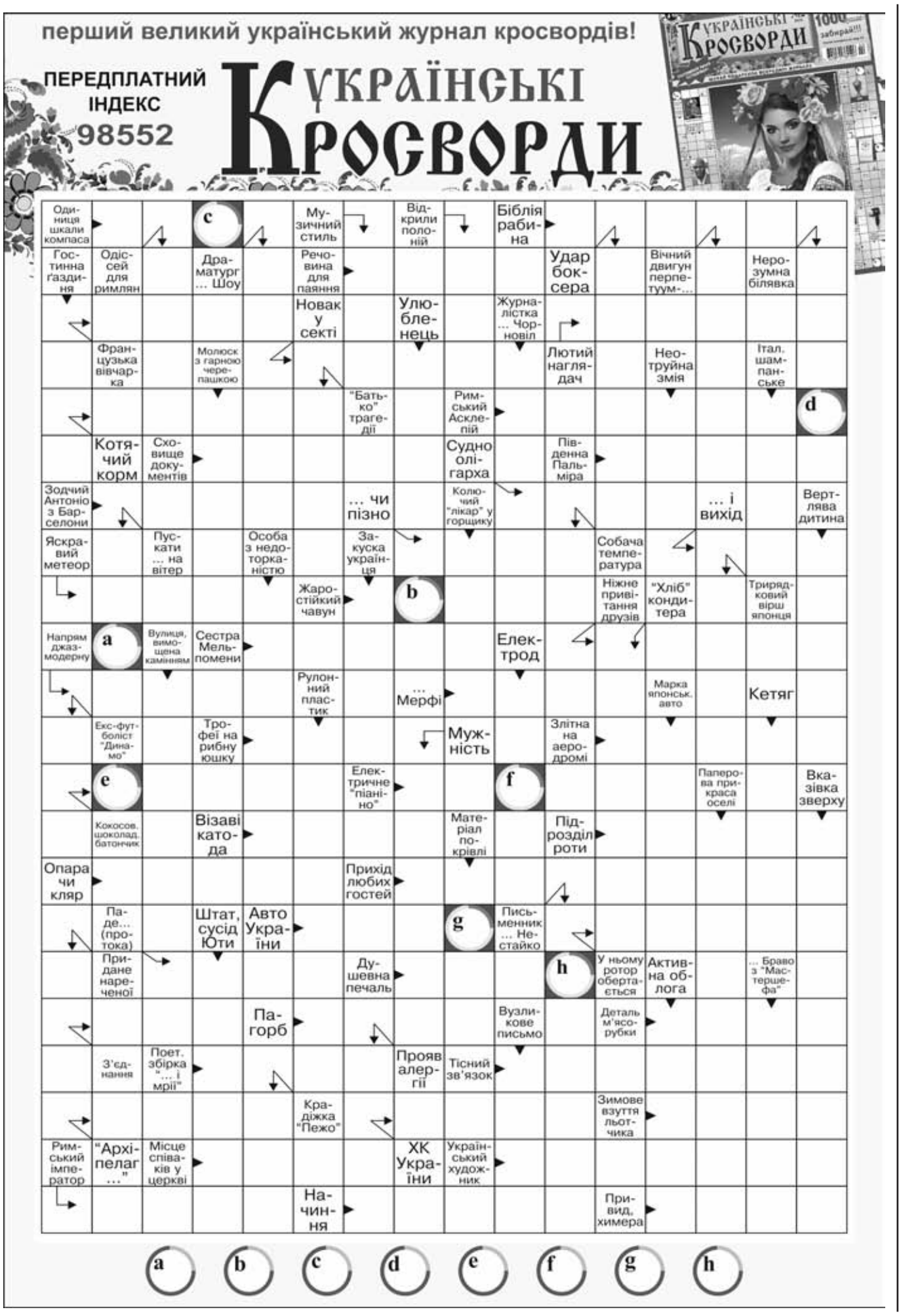

Відповіді

До уваги платників податків!

Тернопільська ОДПІ нагадує платникам податку на нерухоме майно та транспортного податку про необхідність сплати належних сум до бюджету протягом 60 днів з дня отримання повідомлення - рішення.

Змінено терміни реєстрації податкових накладних

Законом України щодо удосконалення адміністрування податку на додану вартість № 643-VIII від 16.07.2015, внесено зміни стосовно термінів реєстрації податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних (ЄРПН).

Так, продовжено термін реєстрації в ЄРПН податкових накладних чи розрахунків коригування, дата складання яких припадає на період з 1 липня 2015 року по 30 вересня 2015 року (включно).

Для таких податкових накладних чи розрахунків коригування встановлюються наступні терміни реєстрації :

- податкові накладні, складені з 1 по 15 день (включно) місяця в період з 1 липня по 30 вересня 2015 року, підлягають реєстрації в ЄРПН до останнього дня (включно) місяця, в якому вони були складені;

- податкові накладні, складені з 16 по останній день (включно) місяця в період з 1 липня по 30 вересня 2015 року, підлягають реєстрації в ЄРПН до 15 числа (включно) місяця, що йде за місяцем, в якому вони були складені.

Наприклад: для податкової накладної, складеної 12 серпня 2015 року, термін реєстрації в ЄРПН припадає на період з 12 по 31 серпня 2015 року (включно), а для податкової накладної з датою складання 25 вересня 2015 року - з 25 вересня 2015 року до 15 жовтня 2015 року (включно).

Детальнішу інформацію щодо податку на додану вартість можна отримати у Центрі обслуговування платників за адресою: вул. Білецька, 1 або за телефонами: 43-46-22 та 43-46-24.

Відділ комунікацій Тернопільської об'єднаної ДПІ ГУ ДФС в області.

У компанію з реалізації кави потрібні торгові представники.
Тел. (098) 932-00-28

Продаю

Холодильну вітрину у хорошому стані, залитий новий фреон. Довжина – 2.30 м, ширина – 1.30 м. Ціна – 5,5 тис. грн.
Тел.: (068)-0472549.

Автомобіль ЗАЗ VIDA, 2013 року випуску. Пробіг – 9500, срібного кольору, в дуже хорошому стані.
Тел. (067) 436-48-15.

2-кімнатну квартиру площею 62,51 м кв. у новозбудованому багатоповерховому житловому будинку: 4-й поверх, м. Тернопіль, вул. Тролейбусна. Агенції прохання не турбувати.
Телефонуйте – 0975025348.

2-кімнатну квартиру, м. Тернопіль, вул. Лозовецька, 3-й пов., євроремонт, індивідуальне опалення. Площа 51,5 м кв. Агенції прохання не турбувати. **Тел.: (098) 711-24-07**

Пропоную

Відкрилася нова ГУРТОВНЯ КАВИ.
Ціни від виробника - приємно смачні.
Тел.: (097)-863-90-93

Усі види ремонтних робіт: малярні та штукатурні, євроремонт, будівельні роботи. Помірні ціни.
Телефон: (068) 0570068, Ігор.

Ейвон – аромат в подарунок і знижка 26% на продукцію при безкоштовній реєстрації. Замовлення щомісяця не обов'язкові. Можливості кар'єрного зростання та створення власного бізнесу. Телефонуйте на номер: 0961253885

Українські анекдоти

* * *

Журналіст проводить бліц-опитування.

- Хто у вашій сім'ї головний: ви чи чоловік? - звернувся до молодої жінки.

- Звичайно, чоловік! Він - головний виконавець усіх моїх розпоряджень.

* * *

Підходить чоловік до бабці на ринку й запитує:

- Це у вас бульба на посадку?

- Нє, пане, на взліт!

* * *

Прийшла жінка до ворожки й каже:

- Я була у вас п'ять років тому, ви сказали, що в мене буде п'ятеро дітей і чоловік.

- Моє передбачення справдилось?

- П'ятеро дітей є, я прийшла запитати, коли ж буде чоловік?

Наш ДЕНЬ
Громадсько-політичний тижневик.
Свідоцтво про державну реєстрацію ТР № 601- 201Р, видане 17 травня 2013 р.
Індекс видання – 68710.
Засновник і видавець Кушнірук З.А.

Редактор - Зіна КУШНІРУК.

Адреса редакції: м.Тернопіль, вул. Крушельницької, 18, офіс 409, індекс 46400;
тел./факс (0352) 40-77-60;
http://nday.te.ua. e-mail nday-te@ukr.net

Банківські реквізити: отримувач – ФОП Кушнірук Зіна Антонівна, р/р №26006010939623, в ПАТ «Укрсоцбанк» м. Київ, МФО 300023, код 2265003402
Друк: ПП Зволейко А. Л., м.Чернівці, вул. Героїв Майдану, 65/8
тел./факс (0372) 54-45-46
Тираж 15013

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти. Оригінали не рецензуються і не повертаються. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

Вітаємо!
Лагідну, добру маму і бабусю,
гарну дружину,
дорогу сваху
Світлану Степанівну Пончко
з Днем народження!

День сьогодні - особливий день!
І коли щороку він приходить,
Серце наче сповнене пісень,
Світ, здається, сповнений мелодій.
Хай ніколи в лагідних очах
Чиста й тепла радість не згасає,
Щоб не було горя навіть в снах!
Хай Господь здоров'я посилає.
Береже від болю і біди,
Посилає щастя й долю світлу,
Щоб життя прекрасне назавжди
ніжною трояндою розквітло...

З любов'ю і повагою – діти, чоловік, внуки Златочка і Максимчик, свати.

Вітаємо!
Начальника ЦПЗ №4 ТД УДППЗ «Укрпошта»
Петра Ярославовича Брика
З Днем народження!

Від щирого серця бажаєм здоров'я –
Без нього не милі всі добрі діла,
В здоров'ї – багатство, і радість, і успіх,
А більшого щастя на світі нема.
А Ваша енергія, мудрість та сила
Нехай не згасають ніколи з літами.
Душа ж Ваша чиста, велика й красива
Та посмішка щира хай будуть між нами.
Здоров'ям міцніти, життям радіти,
Хай щастя приносять онуки і діти.
Хай Ваша родина росте й розквітає,
На добрі діла хай Господь наставляє!

Колектив ЦПЗ№4 ТД УДППЗ «Укрпошта».

Колектив «Нашого ДНЯ» приєднується до цих гарних слів. Дякуємо за плідну співпрацю. Бажаємо довгих років життя, родинного затишку, поваги від людей, тепла від друзів, успіхів у роботі й натхнення до добрих справ.

Допоможіть врятувати Павлика

У 15-річного хлопчика з села Малі Вікнини на Збаражчині є шанс на одужання – потрібна операція.

Павлик – інвалід дитинства, з 4-го класу страждає на важку форму діабету І типу. У липні йому раптово погіршало, почалися приступи судом з втратою свідомості, почало паралізувати руку і ногу.

Життя Павлика уже двічі рятували у реанімаційних відділеннях лікарень Кременця і Тернополя. Лікарі встановили, що у хлопчика судинна мальформазія головного мозку, кавернозна ангіома лобної частки лівої півкулі, дизметаболічна енцефалопатія, судомний синдром з генералізованим тоніко-катотонічними приступами. Павликові необхідна операція на головному мозку, щоб видалити пухлину.

Лікарі Київського інституту нейрохірургії імені академіка Ромоданова запланували операцію хлопчику на кінець вересня. Її вартість – 50 тисяч гривень.

Родині, у якій, крім Павлика, ще четверо дітей, троє з яких неповнолітні, самотужки не під силу зібрати таку суму на порятунок синочка, а для громади району, підприємців, фермерів ці кошти не є астрономічними. Батьки просять допомогти врятувати життя Павликові, братики і сестрички хлопчика також благають небайдужих людей дати йому шанс на життя.

Підтримати хлопчика може кожен із нас. Публікуємо реквізити для допомоги. Призначення платежу: для поповнення картки Приватбанку – 4149498469750б0, Данелюк Людмила Львовна.

Рахунок отримувача: 29244825509100, код ОКПО отримувача 14360570, МФО банку 305299, код ОКПО банку 14360570, ідентифікаційний код 2852224745.

Погода в Тернополі й області

26 серпня - хмарно з проясненням, уночі можливий дощ, температура повітря вночі 16-17, вдень 24-25 градусів тепла. Схід сонця - 6.23, захід - 20.15.

27 серпня - ясно, без опадів, температура повітря вночі 15-17, вдень 26-27 градусів тепла. Схід сонця - 6.24, захід - 20.13.

28 серпня - хмарно з проясненням, без опадів, температура повітря вночі 17-18, вдень 29-30 градусів тепла. Схід сонця - 6.25, захід - 20.11.

29 серпня - ясно, без опадів, температура повітря вночі 17-18, вдень 30-31 градус тепла. Схід сонця - 6.27, захід - 20.09.

30 серпня - ясно, без опадів, температура повітря вночі 16-17, вдень 30-31 градус тепла. Схід сонця - 6.28, захід - 20.07.

31 серпня - ясно, без опадів, температура повітря вночі 20-21, вдень 31-32 градуси тепла. Схід сонця - 6.30, захід - 20.05.

1 вересня - ясно, без опадів, температура повітря вночі 19-20, вдень 32-33 градуси тепла. Схід сонця - 6.31, захід - 20.03.

ГОРОСКОП

з 26 серпня по 1 вересня

Овен

Цей тиждень не кращий для вирішення складних ділових питань і далеких поїздок. Не захоплюйтеся фізичними навантаженнями.

Телець

Більшість подій будуть приємними. У трудових буднях є свої позитивні моменти, чекайте додаткових прибутків.

Близнюки

Тиждень буде цікавим у діловому та особистому плані. Чим би ви не займалися в цей період, результати вас порадують.

Рак

Не плануйте важливих справ. Більше уваги приділіть своєму фізичному стану та внутрішньому світу. Щодо родичів – радимо проявити більше егоїзму.

Лев

Зірки обіцяють вдалий період, деякі обставини складуться краще, ніж ви передбачали. Скористайтеся моментом, швидко міняйте плани.

Діва

Понеділок та вівторок сприятливі для вирішення юридичних справ. Ближче до вихідних вам доведеться стати організатором відпочинку.

Терези

У вас склалася ситуація «немає худа без добра». Тому якщо у вашому житті трапляються напружені ситуації — це лише спосіб щось змінити.

Скорпіон

Ваші підозри зіграють вам на руку, тож сміливо перевіряйте документи та рахунки. Таким чином вдасться зекономити чималу суму.

Стрілець

Не квапте події, нехай усе відбувається саме по собі. На відпочинку ви зумієте організувати щось цікаве.

Козеріг

Вам, як нікому, відомо, що завдяки наполегливій праці вдається зрушити гори з місця. Дотримуйтеся цієї тактики — і не помилитеся.

Водолій

У житті все повертається бумерангом. Ви отримаєте підтримку та цінні поради взамін витрачених сил.

Риби

Вам доведеться зробити над собою зусилля і вирішити наболілі питання. Це можуть бути як побутові, так і службові клопоти.